24 MEI 2024
23E JAARGANG
NR. 17

HET SPOOR
DER KAMPIOENEN

'TAMMEKE'

B20 -6185703

EIGENAAR: NICK EN ROGER THIJS, HALLAAR (BE)
FOTO: YELLOW PIGEONS

1e asduif PIPA 2021 op 8 vluchten
Great Middle Distance

Moeder van Fonne,
1e nationale asduif KBDB 2023

NICO VAN VEEN MET VERVOLG BASIS DUIVENSPORT

WILLY EN WILLIAM GEURTZ HEBBEN FORMIDABELE AFTRAP SEIZOEN

LENY LOURENSSEN ZINGT VOOR DE DUIVEN

LADIES LEAGUE SAMENSPEL ZUID-HOLLANDSE EILANDEN

Vlucht: Arras - Grevillers 4 mei 2024 - Lostijd: 07.30 uur
Deelnemers: 25 dames, totaal 301 duiven
Weer: half bewolkt, ZO wind 1, temp. 9 graden

Winnares: Lia & Silvana Grinwis uit Ouddorp

De aftrap van het Ladies League Seizoen SZHE 2024! Met een mooi aantal van 25 dames die meespelen in deze competitie, waaronder 6 nieuwe Ladies. Traditiegetrouw starten vanuit Niergnies maar deze losplaats gaat niet meer gebruikt worden door de NPO en is vervangen door Arras – Grevillers.
De duiven werden vroeg gelost, om 7.30 uur met een Zuidoosten wind, wat altijd een lastige vlucht oplevert voor de liefhebbers aan de kust.
Om 09.38.48 uur landde de blauwe doffer bij de winnaressen van deze week op de klep. De 21-7053605 van Lia en Silvana Grinwis uit Ouddorp bezorgde hun de 1e overwinning van het seizoen met een snelheid van 1598.311 m/m over 205,862 km. Deze doffer wordt gespeeld op totaal weduwschap.

Lia of Silvana laten de duiven iedere dag uit om te trainen.
Zij beginnen daar om 15.30 uur mee, eerst de jongen, daarna de doffers . Vader Huib doet de duivinnen. De 05 is uit de lijnen van Minderhoud x Vandenabeele x v/d Made.

De tweede prijs is voor Marlien van den Bos uit Middelharnis en de derde prijs is ook voor Lia & Silvana Grinwis uit Ouddorp.

De ereprijzen van deze week:

Prijs 1	Lia & Silvana Grinwis Bon Sanne's Sieraden, Oostvoorne
Prijs 21	Petra van Alphen Cadeaubon Duifhuizen
Prijs 42	Sharon Heezen VVV Bon
Prijs 61	Marlien van den Bos Bon Torreman Bloemen Rockanje
Prijs 81	Corina Beijer Fashioncheque
Prijs 100	Helene Zwackhalen Bon Kaasplank Middelharnis

Alle prijswinnaars, van harte gefeliciteerd!

Mariëlle van der Heeden

45 YEARS 1977 - 2022

TRAVIPHARMA

De kracht van de natuur!

S.A.S. - neusdruppels

Een unieke combinatie van etherische oliën en mineralen.
De druppels hebben een positief effect op de luchtwegen.
Bevordert vliegprestaties door opgezette koppen te genezen, lost plakkerig slijm op, verhelpt verstopte traankanalen en kalmeert geïrriteerde slijmvliezen.

Slijmvrije luchtwegen en snellere oriëntatie!

GOOD MANUFACTURING PRACTICE GMP

Info@travipharma.com

www.travipharma.com

2. LADIES LEAGUE
3. VAN DE REDACTIE
4. PIET DE VOGEL
5. OP HET DUIVENSPREEKUUR
6. WEDVLUCHTREPORTAGES SEIZOEN 2024
6. AFD 2: KOOS VAN KOPPEN
9. AFD 4: GEBROEDERS LUMEIJ
12. NICO VAN VEEN
14. AFD 6: CEES NAGEL
17. AFD 8: W. GEURTZ & ZOON
21. STARTERS EN HERINTREDERS
22. AFD 10: FEIKE WILPSTRA
25. KARIN VAN DER AA
26. LENY LOURENSSEN

Beste Lezers,

Het lijkt een beetje een 'continuing' story te worden met de postbezorging. Met het versturen van Spoor 15 spande Postnl de kroon. Velen hebben weer Spoor 15 en 16 gelijk, of met een dag verschil gekregen, terwijl de Sporen toch echt iedere dinsdagavond al bij Postnl aangeleverd worden. Het is ook een beetje raar werken. Ik heb net Spoor 16 afgerond en krijg de meldingen door van het niet bezorgen van Spoor 15. Op hetzelfde moment ben ik alweer bezig met het maken van Spoor 17. Dit omdat ik vanwege Pinksteren het blad de week ervoor al klaar moet hebben. Ik zit dus op de donderdag nu dit voorwoord te schrijven, ruim een week eerder dan dat u het blad in de bus krijgt. Als het goed is, want met het uitvallen van een werkdag met Pinksteren weten we ook dan niet wat er gebeurd. Het is ook een van de redenen dat wij helaas bijna geen actualiteit meer kunnen verzorgen. Dit Spoor 17 ligt al op de drukpersen als de duiven nog moeten worden ingekorfd voor M20. Vandaar dat u deze week geen Clean Sweep en wedvluchtoverzicht te zien krijgt. Uiteraard wel met de vernieuwde uitgave over de uitblinkers van de afdelingen 2,4,6,8,10. En deze week ook de starters en herintreders.

"Wie zoekt naar perfectie zal nooit tevreden zijn."

De motivatie voor de vernieuwing (geen 24 uurs service Postnl meer voor weekbladen) heb ik al vaker uitgelegd, maar krijg toch veel vragen over waarom de stukjes van de winnaars en de grootmeesters ontbreken. Ik krijg zelfs het verwijt dat ik de Grootmeesters niet meer publiceer omdat enkele grote liefhebbers dat niet meer zouden ondersteunen. Het moet niet gekker worden denk ik dan. De competitie is door het Spoor bedacht en tot succes gemaakt. Ik zou wel gek zijn om daar vrijwillig afstand van te doen. Bovendien vormen de grote liefhebbers maar hooguit 2% van het totaal aantal abonnees, dus u kunt wel raden wat slim is om naar te luisteren; naar u dus, de 98%. En jullie gaven voor de meerderheid aan in de enquête dat de inhoud van het Spoor er zou moeten uitzien zoals in dit Spoor en het voorgaande. Uiteraard schaven we bij waar nodig. Maar voor dit seizoen is dit het format waarmee we gaan werken.

Inmiddels hebben we alweer de tweede midfond vlucht achter de rug. Nog een en dan staat de eerste landelijke Dagfond vlucht gepland en een week later de eerste marathon. We gaan de drukke maanden in met vervolgens de 8 Grand Prix vluchten. Geen TT, geen NPO vluchten meer, maar Grand Prix's. Dat is het uithangbord van de Nationale Concoursen. Nog een paar weken dus u hebt nog even de tijd om ze goed voor te bereiden. Wie gaan dit jaar onsterfelijke roem vergaren? Ik zie in het overzicht van de Grand Prix's al de eerste voorzichtige keuzes voor de nieuwe afdelingen om naar gezamenlijke losplaatsen te gaan. Het is een mooie leerervaring voor een gezamenlijk concours. Nu nog gezamenlijk los en dan kunnen we de effecten meten. Hoe pakt dat uit op de midfond, dagfond, marathon. Lopen we tegen problemen aan, of waren het alleen maar beren op de weg. Om maar met een Engelse uitdrukking af te sluiten; "the proof of the pudding is in the eating", letterlijke vertaling; "hoe de gemaakte pudding smaakt, proef je pas als je hem eet".

Dat is ook met vernieuwing. Vooroordelen kunnen de kast in, of je gaat met de uitkomst rekening houden voor het verdere vervolg.

GERRIT KNOL
Hoofdredacteur

COLOFON

HET SPOOR DER KAMPIOENEN
Internationaal Duivensport-magazine.
Verschijnt 42 x per jaar. Wekelijks in het vliegseizoen en specials met de Voorjaarsbeurs, de Nationale Manifestatie en met de Kerstdagen.
Het Spoor komt in 2024 niet uit op: 26/1, 1/3, 29/3, 12/4, 20/9, 27/9, 8/11, 29/11, 20/12, 27/12.

Het jaarabonnement 2024 kost in Nederland en België: € 97,50. Overig Europa: € 195,00.

NABEZORGING
Bij niet bezorgen door Postnl op vrijdag of zaterdag graag de postronde van dinsdag afwachten en daarna de administratie bellen of mailen.

HOOFDREDACTEUR
Gerrit Knol - 06 - 53 84 82 29
info@hetspoorderkampioenen.nl

POSTADRES & KANTOOR
Van Schagenstraat 11,
5154 PE Elshout
ADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN:
0416 - 66 67 27
HOOFDREDACTEUR & ADVERTENTIES:
06 - 53 84 82 29

BANKEN
Rabobank Drunen
IBAN: NL97 RABO 0162 6284 12
Swift: RABONL2U /
T.n.v. Het Spoor Der Kampioenen

INMIDDELS NADERT HET EERSTE OVERNACHT-WEEKEND MET FORSE SCHREDEN.

Korte middaglossingen. Bij de meeste nestspelers zijn de duifjes alweer gekoppeld na een weduwschapsperiode, of zijn de nesten verbroken. Met als doel om de duiven op een goede stand in te korven. Fondspel en zeker nestspel vereist planning. Maar ook op weduwschap is het zaak om de duiven op het juiste moment in forme te krijgen. Alvast succes allemaal en hopelijk helpen de weergoden mee.

In duivensport, net als in het echte leven zijn er geen absolute waarheden.
Iedereen doet het anders. Als je de reportages leest tenminste. De één opteert voor een natuurlijke aanpak. Het weghalen van de drinkpannen en de duiven in de natuur leren drinken. Er worden zelfs vijvers voor aangelegd. Ik moet er wel om glimlachen. De ander doet het op een meer traditionele wijze. Toch is het zaak om goed tussen de regels door te blijven lezen! De kampioenen zijn er echt mee bezig, ook al doen ze anders voorkomen. Zo laten de natuurlijke mannen hun duiven zeer vaak controleren of doen dat zelf en spelen kort op de bal. Uiteindelijke draait het om goede duiven die gemotiveerd en in topforme moeten worden ingekorfd. Je hebt duiven met kompas en doorzettingsvermogen nodig en daar kom je alleen achter door ze mee te geven. Wel moeten duiven veel ritme hebben! En top zijn.
Zo doet iedereen het op zijn eigen manier en dat is het leukste van de duivensport! Uiteindelijk ben je een goede melker als je er een paar cracks tussen hebt zitten die het mooie weer maken. Zeker op de zware fond! Zijn die er niet dan wordt de topmelker een gewone. Daarom spelen de meeste gekende fondkampioenen ook met zulke grote kolonies van 150 -200 vliegduiven. In de hoop dat de kans wordt vergroot dat er een paar echte tussen zitten. Zo simpel is het.

Op de eigen hokken hebben de duiven een mooie Pt St Max gehad met voor de meeste 5 uur hangen in de warmte met tegen wind. Dat zijn mooie vluchten voor de conditie opbouw! Zelf had ik een paar echt vroege marathonduiven die ruim voor de gekende grote jongens zaten, maar dat zegt allemaal niets. Het Pinksterweekend blijven ze thuis.

Voorbereiding
Als u dit leest ben ik aantal daagjes weg geweest en ben gestart met de echte voorbereiding. Dat wordt Melun en voor sommigen Roye. Daarna maken we de definitieve planning en zullen de Barcelona duiven worden gekoppeld. De aanpak voorbereiding is nu minder intensief dan andere jaren en we gaan zien of dat ook gaat. Het is zoals het is. We hebben dan nog 3 weken voor de inkorving van Pau en dan is er voldoende tijd om ze verder in forme te krijgen. Hoe? Meer laten trainen (dan 2x per dag), duiven niet meer in het donker te zetten en wat zwaarder te voeren en zorgen dat de nestduiven op stand komen en zorgen dat ze schoon worden ingekorfd. En zelf een paar maal africhten.

One Loft Race
Onze eerste One Loft race in Egypte is goed afgelopen met 2 mooie duiven in de zware 500 km eindrace. Niet toevallig gekweekt uit echte toppers. De eerste komt rechtstreeks uit de DRIFTKIKKER. Een topper op de vlucht en in de kweek. De tweede is een kleinkind met en duif van BAAS/BERG uit de LAST ONE x de 1e Int. Pau! Klasse komt naar voren!

Bonnen
De winnaars van de bonnen kunnen mij per mail benaderen. Eind mei begin juni liggen er weer mooie jongen! info@pietdevogel.nl

Hou het hoofd koel. Geniet ervan.
Allemaal veel succes!

SCHEVE POOTJES

Elk jaar bieden liefhebbers me wel jonge duiven aan ter onderzoek waarmee iets fout gegaan is in de groei van de botten van de poten. Een tweetal weken na het ringen van de jonge duiven zien we soms dat een van de poten scheef gaat groeien.

Wanneer u dit in een zeer vroeg stadium ontdekt kunt u het pootje recht onder het opgroeiende jong plakken met een pleister in de hoop dat het voor de rest recht gaat groeien. Meestal heeft deze therapie echter geen resultaat. In de meeste gevallen gaat het om jongen die alleen in het nest liggen of waarbij er zeer weinig nestmateriaal in de schaal ligt. Wanneer zeer veel jongen opgroeien met scheve poten kan er sprake zijn van een scheve calcium fosfor balans in het voer of er kan onderliggend een ziekte aanwezig zijn. Een gedegen medisch onderzoek kan uitsluitsel geven. Een aanpassing van de calcium fosfor balans middels voedingssupplementen is aan te raden in deze gevallen.

Goed, ik vertelde u al dat het plakken van de pootjes in de gewenste stand meestal niet op de lange duur het resultaat geeft waar u op hoopt.

Er is altijd de mogelijkheid om operatief in te grijpen. Hierbij moet het bot gebroken worden op de plek waar de groei afwijkend verliep. De duif wordt onder narcose gebracht. Op de plek vanaf waar het bot scheef is gaan groeien wordt het bovenliggende weefsel vrij geprepareerd van het bot. Met een kleine diamantboor worden er een aantal kleine gaatjes geboord op de plek waar het bot gebroken moet worden. Wanneer het bot op de gewenste breukplek verzakt is kan het bot eenvoudig gebroken worden.
Meestal zien we dat de botten niet alleen naar buiten gegroeid zijn, vaak zijn de botten ook getordeerd naar buiten. De richting moet dus vaak in twee richtingen worden aangepast. Soms is het bot zo scheefgegroeid dat de pezen van het been ook afwijkend gegroeid zijn. In deze gevallen moeten de pezen van de aangetaste duif ook verlegd worden om een normale functie van het been te verkrijgen.
Dit is soms niet eenvoudig.

Wanneer het bot gebroken is zijn er twee opties. Het pootje kan gezet worden middels een spalk. Dit is de meest simpele therapie. In veel gevallen verloopt de genezing goed maar de genezing gaat wel vaak gepaard met de ontwikkeling van veel callusvorming. (Callus is een plaatselijke eeltplek).

Na verloop van tijd wordt de zwelling rond de breuk steeds minder. De breukplaats blijft meestal wel het hele leven te voelen. We kunnen in veel gevallen ook kiezen voor het plaatsen van een pinnetje in het bot. De botten groeien dan meestal mooi recht en de reactie langs de breukplek is maar zeer minimaal. In de meeste gevallen laat ik het pinnetje in het bot zitten (zie foto). Deze duiven krijgen ook na de operatie een spalk om torderen van het been op de plek van de breuk te voorkomen. De duiven krijgen er nagenoeg nooit last van. Het is ook mogelijk om het pinnetje uit het bot te laten steken. Na twee tot drie weken is het bot volledig geheeld en sterk. Het pinnetje kan eenvoudig verwijderd worden.
Veel liefhebbers gaan niet zover om te kiezen voor een van de bovenstaande behandelingen. Toch is de behandeling niet duur en vaak zeer effectief.

Scheve poot

Met een pin

WEDVLUCHTREPORTAGES SEIZOEN 2024
AFDELING 2: KOOS VAN KOPPEN, STEENBERGEN.

ALS DUIVEN NIET IN DE HAAK ZIJN, LAAT ZE DAN EEN WEEKJE THUIS

Niet meer de wekelijkse stukjes over de winnaars en grootmeesters maar een nieuwe opzet. Zal even wennen worden voor eenieder en niet in de laatste plaats voor ondergetekende zelf. Er wordt nu wat uitgebreider ingegaan op melkers die de duiven goed naar huis krijgen. Zoals bekend spelen we in Brabant 2000 in vier rayons. Dan is het wellicht een idee om te beginnen in het meest westelijke rayon 1. Daar vallen toch de prestaties van Koos van Koppen op de jongste weken. Tijd om er een kijkje te gaan nemen.

Koos

Wilhelmus
Koos woont sinds begin jaren '80 in Steenbergen en heeft een prima plekje weten te bemachtigen wat uitkijkt over de velden. In de tuin een groot hok van wel twintig meter. Het hok is al dertig jaar oud. Binnen is het er behaaglijk en de doffers hebben ruime bakken en zitten met negen stuks op een afdeling.
Koos is eigenlijk een boerenzoon afkomstig van Schipluiden waar hij al duiven had. In 1980 had hij een afspraak vlakbij zijn huidige adres bij Gerrit van de Kruk die net als Koos uit de regio Delft afkomstig is en hier in het Brabantse neerstreek en die in dezelfde vereniging lid was als Koos. Die zei hem dat zijn buurman zijn huis wilde verkopen en daar had Koos wel oren naar. Hij had het erf gezien en was eigenlijk gelijk al verkocht. Het huis werd in het begin verhuurd maar wat later kon Koos er na een grote verbouwing zelf komen wonen na zijn trouwen. Jaren schreef hij met veel plezier voor de Vredesduif, de voorloper van Het Spoor en bezocht dus nogal wat winnaars en had menig kopduif in zijn handen. Koos is volgens eigen zeggen op en top melker. Vindt de omgang met de duiven belangrijk. Echte schuwe duiven zal je hier niet snel aantreffen. Koos is vooral trots dat hij ooit drie jaar achtereen subliem presteerde. Werd dan ook in 1993 nationaal kampioen midfond. 'Het Wilhelmus werd zelfs voor me gespeeld bij de huldiging' grapt hij. Het jaar erop was hij 4e kampioen en weer een jaar later 5e kampioen. Steeds op de midfond. Jaren die hij nooit zal vergeten. Koos houdt nauwgezet alles bij en heeft ook de krantenknipsels en oude kopieën van onder andere de Vredesduif over zijn presteren en over de nodige referenties, alles gebundeld. Ook houdt hij al sinds zijn achttiende de prestaties bij van zijn duiven. Elke aankomst van elke vlucht staat genoteerd op papier. Noem een jaar en een vlucht en hij toont je de aankomsten en klasseringen van zijn eigen duiven.

Geen zitvlees
Hier wordt totaal weduwschap gespeeld. Op een paar duiven na gaan alle duiven mee. Begonnen werd dit seizoen met 35 koppels. Na drie vluchten zijn er drie duiven verspeeld. Dan moet je een beetje improviseren volgens Koos. Kwekers heeft hij sinds dit jaar niet meer. Om het

Het hok

hele jaar duiven door te houden waar je dan twee of vier jongen uit kweekt zag hij niet meer zitten. Maar, zo zegt hij, als hij een superkweker had gehad had dat weer nieuw licht op de zaak geworpen. Dat is evident. Koos speelt het liefst vitesse en midfond. Hij wil graag veel duiven thuis zien komen want dat vindt hij prachtig. Op de dagfond doet hij wel mee maar gaat er nooit met zijn beste naar toe. Daar wil hij dit jaar wel verandering in brengen. Hij heeft sinds een paar jaar dagfonders bekomen van Jo Herbots die hij al jaren kent en waarmee hij goed bevriend is. Deze duiven zouden de dagfond goed aan moeten kunnen. Ze komen uit de beste koppels vandaan en Koos mag ze dan ook uitproberen. Of hij echter het zitvlees heeft om te wachten valt nog maar te bezien. Hij kan namelijk maar moeilijk stilzitten ...

Ups en downs

In het prille seizoen is er toch al wel een duif die er steeds was. Drie keer was hij tweede thuis op het hok. Van Niergnies speelde hij in de afdeling al een 18e van 18.420 d. en van Morlincourt zelfs een 4e tegen 17.615 d.
Het gaat dan over de 22-8520003, een blauwe doffer. Hij werd gekweekt uit het Teske koppel. Vader komt van Ben de Keijzer maal hok Huijsmans via Ruud Nijssen en moeder van Teus Teske met daarin 50% André Smits.

De '003 werd dus door Ruud Nijssen gekweekt en is eigenlijk een zomerjong. Deed de natour als jonge duif en pakte toen drie prijzen. Vorig jaar viel hij niet echt op. Was wel twee keer mooi op tijd met één op honderd van Morlincourt (15e van 1564 d.). Dat hij een volle broer is van 'Jasmijn' zal zeker meegeteld hebben in de selectie. 'Jasmijn', de 20-2029839 was een prima vlieger met onder andere een 2e van 6300 d. op Châteaudun op een luttele één seconde van de winnaar. Zij werd in 2021 1e nationale asduif WHZB midfond.
Koos vindt de '003 geen uitgesproken mooie duif en vond hem bij inkorven op vrijdag iets aan de lichte kant maar korfde hem gelukkig wel in. Zag hem in zijn bak zitten en het viel op dat zijn kop bijna wit leek van de blom. Die zat er goed bij en zal zich zeker vaker nog van zijn goede kant laten zien, let maar op. Het viel me toch op dat de duiven er puik bij zaten. Dat is ook wel nodig als je de strijd aan wilt gaan met de kanonnen van de afdeling.

Op de tweede vlucht V17 Niergnies had Koos de snelste van de gehele afdeling. Dit met de 21-1257845, een donkere witpen doffer. Kweekte hem uit een duivin van eigen soort maal een doffer van voormalig dorpsgenoot Leo van Rijn.
Een week later miste hij net zijn prijs.
En minstens zo frappant was het feit dat de doffer op de eerste vlucht als allerlaatste arriveerde op de hokken aan de Franseweg. Ups en downs dus voor deze doorgaans goeie vlieger.
Ook de geschelpte doffer 21-1257822, rechtstreeks Ruud Nijssen, die vorig jaar in de club generaal duif werd miste al een keer maar komt allengs naar voren.
Een week na zijn eerste prijs in de afdeling was het weer raak in Steenbergen. Tegen 17.615 duiven werd een resem aan kopprijzen gepakt: 'Dat doe ik nooit meer na' oppert Koos. Met 50 mee werden 32 prijzen gepakt met liefst twaalf stuks per honderdtal en zeven bij de eerste dertig. Navolgende serie dus: 3, 4, 19, 21, 24, 26, 28, 67, 70, 124, 125, 156 enz.
Klasse gedaan van Koos. Toch wijt hij het aan windvoordeel. Dat kan misschien wel zo zijn maar dan moet je het nog maar doen natuurlijk. Bij de laatste uitslag valt het op dat de doffers het beduidend beter deden dan de duivinnen met liefst acht doffers bij de eerste tien aankomende duiven maar dat is zeker niet altijd het geval. Eerst aankomende jaarling doffer 23-2301387 komt rechtstreeks van Peter Hellemons die weer opnieuw van start gaat met de duiven. De duivinnen zitten hier trouwens op een ruim hok en gewoon los bij elkaar. Aanparende vrouwtjes heeft Koos nooit en dat mag opmerkelijk genoemd worden. Volgens hem heeft dat toch te maken met het intensieve trainen wat zijn duivinnen dagelijks doen.

Knoflook

De duiven krijgen steeds vliegvoer van Wevo, de plaatselijke voerboer. Daarnaast dagelijks uit de emmer mineralen van de Patagoon elke avond een piksteen potje vol waar ze dan het lekkerste wel uitvissen en wat P40 korrels. Een handje op drie blikken voer is de gangbare hoeveelheid. Het zal ongeveer 5 % zijn. Als de vlucht makkelijk was krijgen ze op maandag en dinsdag zoontjesvoer erbij gemengd. In het water zit alle dagen knoflook en er worden geen medicijnen gegeven. Wel kregen ze laatst een druppel in de nek tegen luis met Eprinex. Behoudens een kuurtje tegen paratyfus (dit jaar was dat zeven dagen lang) bij de oude duiven als de jonge duiven gespeend zijn komt er geen antibiotica aan te pas. Tijdens de kuur tegen paratyfus zit er ook knoflook bij in. 'Dat ik geen medicijnen gebruik gelooft toch niemand' aldus Koos.

De duiven vliegen eenmaal daags buiten. Maar nooit 's morgens. Koos is er meestal niet vroeg uit, die tijd heeft hij wel gehad want hij was ruim 40 jaar postbode van beroep. Dus gaan nu eerst 's morgens de jonge duiven (70) eruit en worden de

doffers gevoerd en de bakken schoongemaakt. De jonge duiven hebben hier open hok en mogen doen wat ze willen. Bij andere melkers vliegen ze wel een uur weet Koos maar dat is bij hem zeker niet het geval. Meestal zitten ze wat te pikken in de tuin of gewoon op het dak van het huis. Ze worden om 16.30 uur binnen gehaald en dan mogen de weduwnaars eruit voor hun training en maakt Koos de hokken geheel schoon. De doffers mogen een uur buiten. Na de doffers volgen nog de duivinnen die net voor ze op de vleugels gaan al wat gevoerd werden. Als die los zijn kan Koos aan zijn eigen eten beginnen.

Meestal komt hij tussen 19.30 en 19.45 uur weer buiten en als hij roept zitten de duivinnen in geen tijd allemaal weer in het hok. De weduwnaars worden in een gezamenlijke voerbak gevoerd en steeds op gevoel. Een voerbak gebruiken is lekker gemakkelijk en de duiven houden elkaar een beetje aan het eten. Het is dan ook belangrijk ze aan het eten te houden en als ze niet hongerig zijn gewoon veel minder te voeren. Straks op de dagfond wil hij de NPO mix van Embregts-Theunis gaan voeren. Hij heeft er prima dingen over gehoord. Hoewel hij denkt dat het niet in het voer zit kan het beslist geen kwaad ze wat vetrijker te voeren op de zwaardere vluchten. De duivinnen krijgen dezelfde mengeling als de doffers. Velen maken volgens Koos de fout om hun duivinnen lichter te voeren. Volgens hem is dat pertinent niet nodig.

Voor de vlucht wordt altijd getoond. Ze mogen dan bij elkaar en worden samen in de broedbak opgesloten. Ze blijven soms wel een uur samen. Koos kan ze zo gemakkelijk pakken. Wie slap aanvoelt bij het inmanden blijft thuis. Koos wil duiven inkorven waar hij het volste vertrouwen in heeft en die er goed voor staan. Slap aanvoelen is een 'no go'. Na de vlucht mogen ze een paar uur samen blijven zoals bij bijna alle melkers het geval.
Koos wil vooral in het begin van het seizoen goed presteren want dan gaan er veel meer duiven de mand in. Op de zaterdag is alles in gereedheid gebracht voor de aankomsten en neemt hij rustig zijn plekje in op de tuinstoel. Hij wil onbevangen duiven kijken en niets weten van aankomsten van dichterbij gelegen hokken want dan is de lol er voor hem al van af. Dus eventuele letters: telefoon uit a.u.b.

Van 11 naar 5
Over de nieuwe indeling van Nederland met straks vijf in plaats van elf afdelingen heeft Koos geen uitgesproken mening. Hij hoopt alleen dat ze in rayon 1 dan misschien beter liggen dan in het midden van de nieuw te vormen afdeling en dat ze dan misschien makkelijker kop kunnen spelen. Tenminste dat is de hoop. De westkant van de afdeling is dan immers Zeeland.
Voor de komende tijd hoopt hij zelf wat meer kopprijzen te winnen in de afdeling. Dan zal er nog strenger geselecteerd moeten worden. Nu moeten de jonge duiven hem vooral aanstaan willen ze mogen blijven. Jaarlingen krijgen wat meer coulance maar moeten toch wel laten zien dat ze kop kunnen spelen. Voor de oudere duiven geldt dat ze geregeld minstens per tiental moeten spelen.

Tips van de nestor:
Blijf vertrouwen houden in je eigen systeem, blijf zoeken naar goeie duiven. Als ze goed komen blijf er dan af. De duivensport kan zo simpel zijn, hou het zelf dan ook simpel.
Voor de komende weken het advies om je duiven als ze niet in de haak zijn een weekje thuis te houden en niet te snel duiven van het hok verwijderen. Geef ze een eerlijke kans en houdt hun gezondheid nauwlettend in de gaten.

Daar kun je het alleen maar mee eens zijn, toch?

Jeffrey Hermans

Kampioenen kiezen voor Habru!

HABRU
duivensport producten

Transportweg 6, 7007 CN Doetinchem - NL
E info@habruduivensport.nl **T** +31 (0)314 712446

WEDVLUCHTREPORTAGES SEIZOEN 2024
AFDELING 4: GEBROEDERS PIET EN HANS LUMEIJ, LEMIERS

"WIJ GENIETEN NOG ALTIJD VAN DEZE MOOIE HOBBY"

Het nieuwe seizoen is amper van start en sommige hokken weten zich al goed te manifesteren. Afdeling Limburg opende het nieuwe seizoen met twee trainingsvluchten vanaf Marche. Het weer liet zich van de goede kant zien en de duiven werden al vroeg gelost met een matige wind achter op de staart. En op deze vluchtjes van amper 90 km zien we al hokken welke hun duiven al in goeden doen hebben en dit laten zien met een puike uitslag.

Piet en Hans (met duif) Lumeij Lemiers

Zo hadden Piet en Hans Lumeij uit het Zuid-Limburgse Lemiers (nabij Vaals) op de twee trainingsvluchten telkens 16 doffers en 13 duivinnen mee en tegen 1.673 resp. 3.181 d (in Samenspel Oostelijk Zuid-Limburg) stonden ze op de plaatsen 1-6-11-12-27-47-49-58-62-63 etc. (21 pr) resp. 2-17-42-44-51-69-75 etc. (28 pr). Op de eerste drie officiële wedvluchten van het programma n.l. Charleville, Rethel en Laon pakten ze er van hun 29, 28 en 27 inzetten er resp. 20, 14 en 17 in de prijzen in vlieggebied OZ-L en dit tegen 2.420, 3.466 en 3478 duiven en begonnen ze met prijs 18-53 .. resp. 47-58 .. en 9-10-32-53 ...
We gingen een kijkje nemen aan de Rijksweg om te ervaren hoe Piet en Hans een nieuw seizoen voorbereiden en hoe ze verder bezig zijn om goede prestaties te blijven neerzetten.

Een leven met duiven
Piet (75) en Hans (67), beiden woonachtig in Lemiers een kerkdorpje in het zuiden van Limburg, werden al in hun jeugd geconfronteerd met de duivensport. Grootvader Pierre en vader Hennes, beiden ook wonende in Lemiers, waren kleine doch fervente duivenliefhebbers. Bij vader thuis waren ze toeschouwers en als de duiven van de vlucht thuiskwamen waren ze present. Op het hok kwamen ze toen sporadisch. Toen vader in '81 stierf besloten Piet en Hans, als onervaren nieuwelingen, door te gaan met de hobby van hun vader. Ze gingen samen vliegen als Gebroeders Lumeij. Ondanks dat ze geen ervaring hadden in de duivensport (alleen toeschouwer) begonnen ze eigenlijk al meteen voortreffelijk te spelen. Al doende leerden ze het wel en wee van de duivensport. Piet en Hans zijn in hun jongere jaren ook jarenlang fervent voetballers geweest en Piet voetbalde zelfs onder contract bij Roda JC. Daarnaast was hij nadien 28 jaar lang een verdienstelijk voetbaltrainer in de regio.

Eenvoudige en doelmatige hokken.
Op het erf bij Piet, wonende aan Rijksweg N278 (Maastricht -Vaals), werd in 1983 een hok gebouwd en konden de broers van hieruit gaan vliegen. De kweekduiven bleven nog even op het ouderlijke adres. Het hok is ca. 9 meter lang en bestaat uit 5 afdelingen. Op twee afdelingen zijn elk 8 woonbakken voor de weduwnaars. Daarnaast twee afdelingen voor de ca. 60 jonge duiven en één afdeling voor de 13 kweekkoppels. Deze kweekkoppels zijn ondergebracht op de laatste afdeling. Op alle hokken is het klimaat steeds goed en blijven de duiven in goeden doen. De schuiven in het plafond staan steeds open (ca. 50 cm). Als het spel begint worden de 13 vliegduivinnen dan aan deze kweekdoffers gekoppeld en voor het weduwschap spel verblijven de duivinnen op deze kweekafdeling tijdens het speelseizoen. De kweekdoffers en kweekduivinnen zitten dan in het hokje met twee afdelingen achter in de tuin. Hier worden ook de weduwduivinnen ondergebracht.

Taken op de hokken
's Morgens neemt Piet de taken op het hok voor zijn rekening en in de namiddag is Hans ook present en doen ze alles samen. Eenmaal de duiven verzorgt praten ze op het terras, onder genot van een kop koffie, nog even na over het wel wee op de hokken, de afgelopen- en komende vlucht. Best gezellig.

Huidige basisduiven
Mede aan de basis van hun kolonie staan duiven van Henri Van Venrooy uit Deurne, een goed kwekende doffer van Henk de Weerd via Gebr. Simons uit Ransdaal (soort Leo Heremans). De rode draad van de kolonie wordt gevormd door duiven van de inmiddels 80-jarige Akense Liefhebber Josef Hunds en zoon Ralf.
In 2012 werd hiermee contact opgenomen en sindsdien verhuizen er jaarlijks duiven naar Lemiers en dat het kwaliteit is bewijzen ze al vele jaren. Josef en Ralf Hunds bezitten hoofdzakelijk duiven van de snelheidsspecialisten, de Gebroeders Marcel en Frans Van den Brande uit het Belgische Berlaar.

Sterren van het hok.
Piet en Hans kenden afgelopen jaar een heel goed seizoen met de oude duiven en in vlieggebied OZ-L werden ze over alle vluchten 5e Beste Liefhebber Aangewezen en 5e Beste Liefhebber Onaangewezen. Daarnaast wonnen ze op de Midfond het 3e (de "335"), het 4e (de "933") en 5de Duifkampioenschap en verder nog vijf top-10 plaatsen bij de overige kampioenschappen, waarbij het 1e Kampioenschap Aangewezen Midfond. Ze hadden 9 duiven welke tussen de 9 en 15 prijzen vlogen. Hiervan waren vier duivinnen welke samen 50 prijzen vlogen in vlg. OZ-L.
Bij de doffers hadden Piet en Hans twee echte uitblinker op het hok.

De "Blauwe 933" van '21.
Als jaarling wist hij in vlieggebied Oostelijk Zuid-Limburg (OZ-L) 8 prijzen te winnen met o.a. 7e vanaf Châlons en Champagne tegen 1310 duiven. Afgelopen jaar werd de "Blauwe 933" in vlieggebied OZ-L 10e Duifkampioen Vitesse en 4e Duifkampioen Midfond. In de Afdeling Limburg werd hij afgevlagd als 1e Duifkampioen Midfond en op nationaal niveau (WHZB/TBOTB) werd het met voornoemde prijzen behaald in de OZ-L concoursen 16e Duifkampioen Midfond. Ook werden Piet en Hans in de Afdeling Limburg nog 11e Hokkampioen Midfond. De "933" is afkomstig van Josef en Ralf Hunds uit Aken en stamt uit een doffer, de "413" van '15, welke bij Hunds 40 prijzen vloog in RV (Reiseverein) Aachen met twee overwinningen. De moeder van de "933" is het "326" van '17 en is ook afkomstig Josef en Ralf Hunds en zij was bij Hunds o.a. tweede Asduif in RV Aachen met 12 prijzen.

De "335" van '22
Eveneens afkomstig van Josef en Ralf Hunds. Vader is de "342" van '17 een puike kweekdoffer gekoppeld aan het "289" van '20 afkomstig van Matthias Flecken uit Aldenhoven (Arthur Werner x Fasselt). Helaas is de info op de stamkaarten vrij summier. Afgelopen jaar won de "335" in Vlg OZ-L 12 prijzen en miste alleen op de eerste vitesse vlucht. In vlg. OZ-L werd hij 3e Duifkampioen op de Midfond terwijl hij zich in de Afdeling Limburg klasseerde als 36e Duifkampioen op de Midfond.
In 2023 stonden de "933" en de "335" als volgt op de uitslag in Vlg. OZ-L resp. Afd. Limburg (Midfond)

Vlucht	Ad OZ-L	De 933	De 335	Afd Limburg	De 933	De 335
Chimay	2.919	273	-			
Rethel	2.926	27	650			
Rethel	2.516	708	730			
Rethel	1.476	1	60			
Rethel	1.297	39	174			
Rethel	902	51	113			
Rethel	726	15	37			
Melun	2.473	9	47	13.841	9	87
Sens	2.170	20	29	10.653	52	80
Lorris	1.607	8	9	8.635	25	31
Sens	1.252	22	169	6.308	96	690
Sens	1.103	22	88	4.416	29	212
Melun	992	-	118	3.691	-	966

Al vele jaren hetzelfde van start.
Gewoontegetrouw koppelen ze net na de jaarwisseling hun 13 koppels kweekduiven tegelijk met de 16 weduwnaars. Van de kweekkoppels leggen ze dan de eitjes over naar de weduwnaars.
Van enkele beste vliegdoffers behouden ze ook graag een koppel jongen. Het worden wellicht de kweekduiven van de toekomst. Zijn de jongen ca. 16 dagen oud dan verhuizen deze met de duivinnen naar de afdeling van de jonge duiven en zitten de doffers gescheiden. Op de dag van inzetten van de eerste (training) vlucht komen ze dan weer samen en mogen dan een nestje beginnen tot ze overbroeden. Op de vierde vlucht begint dan het weduwschap. De kweekduiven brengen de tweede ronde dan zelf groot. Daarna worden ze even gescheiden om een drietal weken voor de eerste vlucht gekoppeld te worden aan de 13 vliegduivinnen. Ze broeden dan een tiental dagen en worden gescheiden en zitten de duivinnen op weduwschap. De kweekdoffers gaan naar één afdeling in het hokje achter in de tuin. In dit hokje is ook één afdeling met ren voor de weduwduivin-

nen en de kweekduivinnen. Wekelijks wordt er hier van afdeling geruild.

Dagelijks uurtje trainen doen ze heel goed
Ze spelen het spel met de oude duiven dus met 16 weduwnaars en 13 weduwduivinnen waarvan de partners thuisblijven. Verduisteren doen ze de oude duiven niet. Begin maart beginnen ze weer met het uitlaten van de duiven, nadat ze de gehele winter binnen bleven. Ook zij hebben jaarlijks overlast van de kromsnavels en het kostte hun dit jaar al vier oude- en zes jonge duiven. Zowel de weduwnaars als weduwduivinnen trainen in het seizoen 1 x daags en dit is in de namiddag vanaf ca. 14.00. Eerst gaan de duivinnen los voor een uurtje. Aansluitend de doffers, eveneens voor een uurtje. Een vlag hoeft er niet aan te pas te komen want beide groepen trainen er duchtig op los. Eenmaal de oude duiven uitgevlogen, gaan de jonge duiven los. Soms, en vooral in het begin na het uitwennen, moeten ze de vlag even laten helpen, anders zouden ze er een gewoonte van maken op de omliggende daken te vertoeven. Als de jonge duiven dan tijdens het seizoen zorg hebben voor een nestje, gaat er alles verplicht uit en eenmaal in goeden doen vliegen ze dan ook prima en trekken er ruime tijd tussen uit.

Wel dan niet tonen
Als de weduwnaars en weduwduivinnen de mand in gaan mogen ze bij hun partner en dit is dan ca. 15 minuten. Soms geven ze alleen maar de schotel om ze toch rustiger te kunnen inmanden. Een beetje variatie houdt ze wakker. Na de vlucht laten ze de koppels voor een uurtje tot twee uur samen. Na een zware vlucht tot 's avonds laat.

Opleren oude en jonge duiven.
De oude duiven worden voor aanvang van het seizoen soms weggebracht. Dit jaar niet en gingen ze meteen mee op de eerste trainingsvlucht van ca. 80 km. Met het opleren van de jonge duiven wordt vier weken voor het begin van het jonge duiven seizoen gestart en dit doen ze dan tweemaal per week met als eindstation ca. 35 km, richting België. De eerste vier vluchtweken gaan ze eveneens twee keer per week op pad. Daarna niet meer.

Jonge duiven blijven samen tijdens de spelperiode.
Piet en Hans kweken jaarlijks een 60-tal jonge duiven en deze worden verduisterd vanaf ca. twee weken na het spenen en wel van 18 in de namiddag tot 8 uur de volgende ochtend. De schuiven in het plafond blijven enkele centimeters open om het hok toch te verluchten. Drie weken voor de eerste vlucht wordt de verduistering in kleine stappen opgeheven. Er wordt daarna niet bijgelicht. De jonge duiven blijven samen op de twee afdelingen en de doffertjes kunnen later koppelen met oude vliegduivinnen terwijl de duivinnen kunnen koppelen met de oude vliegdoffers resp. de kweekdoffers. En over het algemeen lukt dit prima. Er wordt dus op nest gevlogen en als er jonge in de nesten liggen mogen deze ca. 16 dagen oud worden. Daarna mogen de koppeltjes nog even aan een nieuw nest beginnen. Op deze wijze van koppelen hebben ze steeds voldoende jonge duiven op een neststand om tot de laatste vlucht te kunnen spelen. De jonge duiven kwamen ook goed naar huis en in vliegebied OZ-L stonden ze op Rethel (2609 d), Sourdun (1735 d) en Charleville (1078 d) op resp. de plaatsen 2-2-5 en klokten daarnaast fijne series.

Simpele dagelijkse verzorging
Oude duiven: Eenmaal op weduwschap krijgen zowel de doffers als duivinnen dagelijks weduwschapsmengeling van fa. Beyers in het voerpotje in de nestbak. Ze voeren met een redelijk grote lepel. Alleen de dag van thuiskomst krijgen ze zuivering. De rest van de week weduwschapsmengeling. De duivinnen zitten gewoon in de nestbak op de schotel en mochten er toch duivinnen zijn die aanlopen, dan worden deze opgesloten in de nestbak.
Daarnaast krijgen ze dagelijks een handje van een mix van enkele pinda's en snoep in de voerbak.
Grit en Vitamineral staat steeds vers ter beschikking. Eenmaal per week gaat er biergist over het voer welk bevochtigd met citroensap.
Jonge duiven: Na het spenen krijgen deze een kweekmengeling van de fa. Beyers en dit het hele jaar door. 's Morgens iets krapper en 's avonds ½ uurtje volle bak. De Beyers mengelingen bekomen ze via Simons en Znn. Ook hier dezelfde toevoeging (pinda, snoep) als bij de oude vliegduiven. Wekelijks staat er op maandag of dinsdag voor oud en jong een vrij bad ter beschikking.

Medisch kort op de bal spelen
Naast de prik tegen paramixo bij oud en jong en tegen de pokken (borstelmethode) bij de jonge duiven volgen ze in de spelperiode al vele jaren met grote tevredenheid het systeem van De Weerd, zoals het in de brochure beschreven

Inkijk weduwnaars

staat. Dit houdt in dat er voor de vluchten begonnen wordt met 8 dagen BS. Daarna bij thuiskomst BS met Belgasol en de volgende dag alleen BS (samen 1.5 dag). Midweeks soms Belgabion en de dag voor het inmanden WN. Mocht het vervelende Adeno-coli zich voordoen dan worden eveneens de producten van de Weerd verstrekt. Als alternatief geven ze ook de producten (ontsmetting en luchtwegen) van Dr. Schroeder.

Tenslotte
Gezien Hans en Piet jarenlang de noppen van de voetbalschoenen versleten op de groene mat, weten beiden dus als geen ander wat goed presteren betekent. En als je dan samen met je broer elk jaar weer de nodige topuitslagen kunt neerzetten en je steeds tussen de kampioenen kunt scharen, dan is het eigenlijk dubbel genieten van deze mooie sport. En het nieuwe seizoen belooft alweer veel goeds.

Marcel Görtzen

BASIS DUIVENSPORT

EENMAAL BEGONNEN, EN DAN? (1)

In de serie columns "Hoe te beginnen" zijn de belangrijkste zaken aan de orde gekomen waar een beginnende liefhebber over na moet denken tijdens zijn/haar eerste stappen op het duivenmelkerspad. In deze serie, die hier een vervolg op is, komen onderwerpen aan de orde als de dagelijkse verzorging, de kweek, de wedvluchten, selectie en nog veel meer. Ik zal proberen om zo volledig mogelijk te zijn, zonder me te verliezen in details.

Dat laatste ligt wel steeds op de loer want duivensport is zeer complex en het spreekwoord dat er vele wegen naar Rome leiden is absoluut van toepassing op de duivensport. Vele zaken lijken voor de doorgewinterde liefhebber erg simpel, maar uit de duizenden vragen die ik de afgelopen 15 jaar ontving, blijkt het voor veel beginners moeilijk om antwoorden op de meest basale vragen te krijgen. In deze serie columns komen alle onderwerpen aan de orde waarover ik tot nog toe de meeste vragen heb gehad.

Cursus duivensport

Er zijn in het verleden regelmatig cursussen ontwikkeld zoals de 12-delige serie de Reisduif van de Belgische School voor Duivenliefhebbers uit het begin van de vorige eeuw. In die lessen ging men erg diep in op details waarmee de gemiddelde duivenliefhebber weliswaar zijn kennis kon vergroten, maar wat hem niet beslist een betere duivenliefhebber maakte. Zaken als de werking van het hart, de lever en de andere organen, voedingsleer, de bouw en werking van het oog, de werking van het ademhalingsstelsel, enz. is allemaal zeer interessante materie maar het merendeel van de kampioenen die jaarlijks gehuldigd worden, ontberen die kennis en het belet hen niet om goed met de duiven te spelen. Toch is er beslist enige basiskennis nodig om het spelen met postduiven onder de knie te krijgen. Deze basiskennis wordt goed beschreven in twee handboeken die feitelijk iedere beginner in zijn bezit moet zien te krijgen, namelijk het Handboek Postduiven van Jan Hermans en Postduivensport als hobby van Jaak Nouwen. Daarnaast is het in 2011 door de duivensportbond uitgegeven boekje "De moderne duivencoach" voor de beginner ook zeker interessant leesvoer. Recent heeft Ronald Peeman uit het Zeeuwse Hoek een cursus "postduiven houden voor beginners" ontwikkeld waarbij hij een keuze heeft gemaakt uit zaken waarmee iedere duivenliefhebber te maken krijgt. In vogelvlucht worden deze onderwerpen behandeld op een manier die voor een leek begrijpelijk is. Een heel mooi initiatief! Alle onderwerpen die Ronald bespreekt, zullen voor zover ze niet in de vorige columns zijn behandeld, ook in deze serie aan de orde komen.

Duivenadministratie

Bij de moderne duivensport hoort een duivenadministratie. Bij sommigen is dat heel summier en beperkt tot het invullen van een de door de duivensportbond verplichte hoklijst en entingslijst van de eveneens verplichte Paramyxo-enting. Het merendeel van de liefhebbers houdt echter wel een goede administratie bij, waarbij zaken worden genoteerd als wanneer de duiven zijn gekoppeld en hoe, wanneer de duiven hebben gelegd, de ringnummers van de jonge duiven met hun ouders en allerlei andere zaken die met de kweek te maken hebben. Denk hierbij ook aan het bijhouden van de kweekresultaten zoals uit welke koppels je de beste jongen overhoudt en waaruit je de meeste jongen verloren bent. Kweken zonder administratie is niet aan te raden ook al is je geheugen nog zo goed. Daarnaast is het van belang om de prestaties van de duiven bij te houden en onder welke omstandigheden zij hun beste prestaties behaalden. Vooral als je net begint is het nuttig om de resultaten (de volgorde van thuiskomst) van je duiven op je eigen hok te noteren. Zo leer je de betere duiven op je hok kennen. Voor de duivenadministratie werden jarenlang papieren duivendagboeken c.q. hokagenda's gebruikt. Door sommige, vooral oudere liefhebbers, worden deze papieren hokagenda's nog steeds gebruikt, met name de hokagenda's van de firma Natural kom ik nog wel eens tegen. Verreweg de meeste duivenliefhebbers gebruiken echter een computerprogramma voor hun administratie. In het meest gebruikte computerprogramma Compustam kunnen naast stambomen van je duiven ook hoklijsten, entingslijsten, prestatieoverzichten, kweekgegevens en wedstrijdgegevens gemaakt en uitgeprint worden. Ook bevat dit programma een dagboek waarin je allerlei informatie en handelingen kunt

beschrijven als verzorgingsschema's en schema's voor medische begeleiding.

Ringen

Iedere postduif draagt een vaste voetring. Deze ringen worden uitgegeven door de Duivensportbond NPO en op naam geregistreerd. Eind december worden door deze bond de ringen voor het volgende jaar naar de verenigingen verstuurd. Bij de ringenadministrateur van de vereniging kunnen vanaf 1 januari de ringen worden opgehaald. De ring wordt op een leeftijd van ongeveer 7 dagen om de rechterpoot van de jonge duif geschoven. De ring wordt zo om de poot geschoven dat wanneer de duif op zijn poten staat de cijfers op hun kop staan. Dit wordt zo gedaan omdat de ring dan gemakkelijker is af te lezen wanneer de duif wordt ingekorfd. Wees niet te vroeg met ringen want dan kan het gebeuren dat de ring weer van de poot afglijdt. Maar wacht ook niet te lang, want dan kan het zijn dat de ring niet meer over het gewricht heen past.

Te laat met ringen

Mocht je toch een keer te laat zijn met ringen en ook met olijfolie of groene zeep lukt het niet om de ring om te krijgen, is er nog een methode die lijkt op de methode die gebruikt wordt om bijvoorbeeld een knellende trouwring van een vinger af te krijgen. Michel Beekman schreef in 2015 over deze methode die hij op Facebook had gevonden van een Vlaamse liefhebber. Ik heb de tekst een beetje aangepast. "Maak de binnenkant van de ring wat vettig met olie of zeep. Uit een oude nylon kous knip je een strookje van ongeveer 20 cm lang en 5 cm breed. Je draait de kous rond het pootje van het jong. Je zorgt ervoor dat het achterste teentje naar boven wijst en dat de drie voorste teentjes twee boven en eentje onder liggen. Je zorgt ervoor dat de nylon kous heel goed aangespannen rond het pootje gedraaid is. Het uiteinde van de

kous draai je op zodat je de ring over de kous kan schuiven. Dan trek je met de ene hand aan de kous en met je andere hand aan de ring. De ring zal langzaam maar zeker over de poot schuiven. Aangezien je niet aan de teentjes trekt zal het duifje ook geen pijn hebben en zal je het pootje ook niet beschadigen. Als de ring over het pootje is haal je de kous er af. Dan haal je met een tandenstoker het achterste teentje tussen de ring vandaan en de duif is geringd." Deze methode lukt vrijwel altijd met jonge duiven tot een leeftijd van ongeveer 16 dagen, afhankelijk van de dikte van de poot. En dan zijn er ook nog "tovenaars" als André van de Wiel die erin slagen om met heel veel geduld en gevoel nog oudere jongen een ring om te doen. Je hebt geluk als zo iemand bij je in de buurt woont. Maar voorkomen is beter dan genezen, dus ring op tijd en controleer regelmatig de jongen in de nesten of ze (nog) geringd zijn.

Eigendomsbewijzen
Bij de ring hoort een eigendomsbewijs. Deze worden gelijktijdig met de ringen verstuurd. Wanneer je duiven koopt of krijgt laat ze dan zo spoedig mogelijk op je eigen naam zetten. Dit is nodig om met de duif deel te kunnen nemen aan wedvluchten en ook als de duif ergens anders binnenloopt of wordt gevangen ben je als eigenaar snel te traceren. Op de website van de Duivensportbond NPO kun je lezen en zien hoe je de duif op naam zet. Als je het eigendomsbewijs verloren bent of je hebt het niet ontvangen van de vorige eigenaar, kun je bij de bond een duplicaat eigendomsbewijs aanvragen. Zie voor de procedure de website van de bond. Het is ook handig om je eigendomsbewijzen elk jaar na afloop van het vliegseizoen en de selectie op te schonen. Gooi geen eigendomsbewijzen weg, maar verdeel ze in twee doosjes of mappen. De ene map bevat alle duiven die op het hok aanwezig zijn en de andere map is een soort archief waarin je de eigendomsbewijzen bewaart van alle duiven die niet meer aanwezig zijn (uiteraard behalve die van eigenaar zijn verwisseld). Bewaar ze op volgorde per jaar en oplopend per ringnummer. Het komt regelmatig voor dat duiven na verloop van tijd toch weer op je hok verschijnen of worden opgegeven en dat je dan dit eigendomsbewijs weer nodig hebt.

Hoklijst
Het is tot nu toe verplicht geweest om alle duiven die in je bezit zijn op een hoklijst te noteren. Ieder jaar moest deze hoklijst vóór aanvang van het vliegseizoen worden ingeleverd bij de vereniging. Vanaf 2025 komt deze verplichting te vervallen. Maar ook zonder de verplichting om een hoklijst in te leveren, is het nuttig en overzichtelijk om bij te houden welke duiven je op je hok hebt. De meeste duivenliefhebbers maken een hoklijst met een stambomenprogramma op de pc. Zoals hiervoor al aangegeven zijn echter ook nog liefhebbers die hun duivenadministratie handmatig bijhouden. Voor deze liefhebbers geldt dat zij de hoklijsten ook handmatig moesten invullen c.q. overschrijven. Bij een aantal afdelingen waren de hoklijsten die aan de eisen van de bond voldeden te downloaden van hun website en er waren verenigingen die blanco lijsten aan hun leden verstrekten. Het met de hand schrijven en overschrijven was een tijdrovend klusje, vooral als je een flink aantal duiven hebt. Maar dat is dus vanaf volgend jaar verleden tijd.

Entingslijst
Met een entlijst of entingslijst wordt een lijst bedoeld waarop alle duiven zijn genoteerd die ingeënt zijn tegen het zeer besmettelijk duivenvirus Paramyxo. Het is namelijk verplicht om alle duiven die aan wedstrijden of tentoonstellingen deelnemen jaarlijks door een dierenarts te laten enten. Deze entlijst moet bij de vereniging worden ingeleverd. De vereniging controleert deze met de hoklijst van de liefhebber en bewaard de entlijsten. De vereniging levert na controle van alle entlijsten een entverklaring in bij de afdeling. De entlijst kan via het computerprogramma met de pc worden uitgeprint of handmatig worden ingevuld. Ook deze blanco lijsten zijn via de website van een aantal afdelingen uit te printen en er zijn verenigingen die blanco lijsten voor hun leden uitprinten.

Kasboek
Regelmatig krijg ik de vraag wat het kost om de duivensport te beoefenen. Een lastige vraag waar geen goed antwoord op is te geven. Alles hangt af van de manier waarop je duiven wilt gaan houden. Alleen al de kosten voor een duivenhok lopen enorm uiteen evenals de aanschaf van duiven. Om een goed beeld te krijgen van wat de duivenliefhebberij je kost is het zinvol om een kasboekje bij te houden. In dit boekje houd je bij wat je uitgeeft aan zaken als voer en bijproducten, dierenarts en medicatie, contributie club, vaste voetringen en chipringen, aankoop en verkoop duiven, kosten wedvluchten en overige zaken.

Wordt vervolgd.
Nico van Veen
www.de-duivencoach.nl
nic.veen@home.nl

Openingstijden:
ma, di, do, vr, za 08.00 - 12.00 uur - ma & do 18.00 - 21.00 uur
info@dezwartevogel.nl - www. dezwartevogel.nl

WEDVLUCHTREPORTAGES SEIZOEN 2024
AFDELING 6: CEES NAGEL, DEN HELDER

"HET BEGON OP WERKEN TE LIJKEN EN EEN BAAN HAD IK AL"

Cees Nagel uit Den Helder is een speler die zich toelegt op de dagfond. Hij wil absoluut niet te vroeg pieken met zijn duiven maar wist toch 2x al een mooie prestatie neer te zetten in zijn afdeling Noord-Holland waaronder een mooie overwinning. Het leek me daarom leuk om Cees eens te gaan belichten.

Geschiedenis

"Als jongetje van 7-8 heb ik zelf een konijnenhok neergezet op palen en hield daar wat Kapucijnen in die ook rondvlogen. Op gegeven moment ving ik een postduif op en die bleek te zijn van de heer Poen uit Hilversum. De man wilde graag de duif terug en via van Gend & Loos werd dat uiteindelijk geregeld. Wel had mijn vader voor het transport van de duif een kistje in elkaar getimmerd die hij wel graag terug wilde en dat werd dan doorgegeven via een briefkaart. Op gegeven moment kwam hier op een zaterdag een grote zwarte Mercedes voor de deur en een echtpaar in net pak stapte uit. Dat bleek het echtpaar Poen te zijn en naderhand bleek ook dat meneer Poen directeur was van een zuivelfabriek in zijn woonregio. Nadat ze een tijdje met mijn ouders hadden gepraat en aan de koffie hadden gezeten vroeg de heer Poen aan mij of ik graag een koppel jonge duiven wilde hebben. Uiteraard wilde ik dat en zo werd er 2 weken later een doos bezorgd met daarin 2 jonge duiven met eigendomsbewijzen. Dit was in 1956. De duiven sloot ik op in het zeer ruime konijnenhok en vlogen hier ook uit op gegeven moment. Ik nam ze zelfs mee als ik van huis ging, zeg maar een soort van lappen.

De jonge duiven op een kluitje

Toen kwam echter de periode dat de Kapucijnen weg gingen en in 1968 heb ik een hokje neergezet van 2 x 2.40 mtr. met daarin 2 afdelingen, ik was dus helemaal verkocht aan de postduiven. Ik meldde me aan bij de postduivenvereniging in Sint Jacobieparochie, een plaatsje in Friesland waar ik toentertijd woonde met mijn ouders. In dat jaar kreeg ik ook verkering met mijn huidige vrouw Janny. Ik speelde geheel zelfstandig met de duiven maar wist er weinig van en niemand legde ooit iets uit, ik speelde ze maar op het nest want van weduwschap had ik amper iets gehoord. In 1975 verhuisden we naar Den Helder en ik nam het hokje mee. Op gegeven moment bouwde ik er een klein rennetje tegen aan en er werd gespeeld op de vitesse/midfond, dagfond en met wat jonge duiven en dat ging goed. In 1989 werd er een groter hok neergezet en op dat hok speel ik nu nog, mijn liefde voor de dagfond werd ook steeds groter".

Op weg naar het nieuwe seizoen en het spel en motivatie

"Begin februari heb ik de vliegkoppels gescheiden met dien verstande dat een jong meeging met de duivin en een jong bij de doffer bleef. Er werd in die periode onregelmatig getraind. Ongeveer 14 dagen vooraf de eerste vlucht begon ik serieus met de duiven en paste het dagelijks trainen toe wat eenmaal per dag door beide geslachten gebeurd. Alles vindt plaats in de ochtend, eerst de duivinnen en daarna de doffers, zijn die binnen dan de jonge duiven. Ik heb de oude duiven maar 1x gelapt op 25 kilometer en ze zijn met de 2e oefenvlucht meegeweest. Er was nog geen sprake van vorm maar dat wil ik ook niet, dat moet er pas zijn met de dagfond.

Cees met zijn winnende duivin NL 2023-9229093

Je moet het zien als een stoomtrein die langzaam op gang komt maar eenmaal de vaart erin dan gaat het hard. Op de dag van inkorven wordt er niet getoond, dat doe ik momenteel niet omdat ze dan het spelletje zat worden en het kunnen prikkelen wil ik behouden tot aan de dagfondperiode. Ik had bij aanvang van dit seizoen 3 duivinnen teveel t.o.v. het aantal doffers dus had ik 3 doffers dubbel gekoppeld.".

Het voeren naar de vlucht toe en de verzorging en spanning bij thuiskomst

"Op de dag na thuiskomst geef ik Athletic van Matador met wat Turbo, met een wat lichtere vlucht geef ik op de zondagavond de Startmengeling. Op de maandag tot en met de woensdagochtend de Startmengeling, op woensdagavond en donderdagochtend de Athletic en in de avond doe ik daar de Turbo bij, dit bij de vitesse en niet zware midfond. Op de dag van inkorven een kleine mix van de Athletic en de Turbo maar wel zo weinig dat er in de middag ook nog goed gegeten wordt. Willen ze dat niet meer dan geef ik snoepzaad, dan hennep en in het uiterste geval pinda's. Door de mix doe ik de gehele week een handvol kattenbrokjes voor de dierlijke eiwitten en de kippenkorrel Gold 2 van Versele Laga. Elke dag bij binnenlopen van de training geef ik wat snoepzaad. Op de dag van de vlucht kijk ik al bijtijds naar de verenigingsapp om te kijken of de duiven los zijn. Dan ga ik het hok schoonmaken, de bakken van de weduwnaars ga ik inrichten als nestbakken,

de rest van de week zijn die half gesloten. Ik zet vers water neer met Turbo Desinfect van Travipharma. Er is bij mij een gezonde wedstrijdspanning, zeker met de dagfondvluchten waar ik steeds 2 weken lang naar toe leef en de duiven zo goed mogelijk naar toe wil brengen. Valt de vlucht tegen dan baal ik, maar mijn vrouw merkt daar absoluut niets van".

En dan 2 vitessevluchten waarop Cees zich laat zien met een vroege en de verzorging bij thuiskomst

Op V17 Lennik speelde Cees zijn duivin NL 2023-9229033, die hij als 2e getekende op de inmandlijst had staan, als eerste van de afdeling in een concours van 14.482 duiven. "Ik dacht ze te verwachten rond 12.55 uur en zat om kwart voor nog te lunchen met mijn vrouw. Toen ik naar buiten liep zag ik haar en ik gooide een lokker los, ze viel op de klep en liep binnen maar ik heb haar van tevoren niet zien aankomen. Joop Striet woont vlakbij mij en hij vertelde me dat er heel hoog een groepje van 7 duiven overkwam waarvan er een naar beneden dook, 'dat was de jouwe' zei hij mij later, de rest vloog door richting Friesland. Op V18 Quiévrain werd ik niet verrast, ik zag mijn duivin aankomen, de NL 2023-9229037 en zij pakte toch ook mooi een 5e in de afdeling in een concours van 14.931 duiven. Daarbij had ik er ook nog 37 in de prijzen van de 41 die ik had ingezet. Ik durf niet te zeggen dat er vorm is, hoop het nog van niet want dat zou te vroeg zijn. Bij thuiskomst voer ik de koppels Athletic met Turbo en doe dat in de glazen bakjes die aan de binnenkant van de bakken hangen. Het grote voordeel is dat ik kan zien hoeveel ik voer en dat is een voordeel want ik voer de duiven door de week op. Nadat de duiven thuis waren heb ik ze zo'n 4-5 uurtjes bij elkaar gelaten, alleen bij de dagfond blijven ze een volle nacht samen en mogen dan nog gezamenlijk op de zondag de lucht in, daarna volgt de scheiding".

Verduisteren en bijlichten, het medisch plaatje en bijproducten

"De oude duiven worden verduisterd vanaf begin maart, de doffers tot half april en de duivinnen gaan deze week van de verduistering af. Bij de doffers doe ik dat eerder omdat ik vind dat ze dan makkelijker in vorm geraken, zij zijn mijns inziens gevoeliger. Bijlichten doe ik niet. Uit ervaring weet ik dat je de vorm 8-9 weken kan vasthouden. De jonge duiven worden wel verduisterd en bijgelicht. Naast de verplichte enting worden de duiven ook geënt tegen paratyfus en de oude ook nog tegen de pokken. Bezoek aan de dierenarts is voor mij niet echt handig vanwege de afstand, de mest heb ik verstuurd naar een dierenartspraktijk en Rene Coevert is erg handig met de microscoop, hij kijkt de duiven na betreffende de luchtwegen en het geel. Alleen als het nodig is geef ik medicijnen. Ik gebruik graag Glut-Amin van Backs met mineralen en aminozuren, Vi-Spu-Min Balance, T.K.K., Omega -Plus olie, DHP Colinol, Eivoer, Tovo en voor de extra vetten pinda's, hennep en zonnepitten".

De vereniging, duivenvriend Chiel en Cees als werkende

"Sinds 1975 ben ik lid geweest van PV Nieuwe Diep, die vereniging is 3 jaar geleden opgeheven en toen werd ik lid van PV Den Helder, door fusie met 2 andere verenigingen hebben we nu zo'n 70 leden. Als vrijwilliger onderhoud ik het gebouw en help ook mee met het laden van de manden. Met mijn duivenvriend Chiel de Wit uit Zuid Scharwoude heb ik wekelijks contact over de vluchten en de te volgen strategie. Zo hield ik mijn doffers binnen van het trainen door het slechte weer en dat bespraken we achteraf. Meerdere zaken komen aan bod tussen ons. Ik ben altijd leraar geweest in mechanische techniek en daarin moet je nauwkeurig zijn en oplettend met de apparatuur maar ook met de studenten. Dat opletten en nauwkeurig zijn vertaal ik beiden naar de verzorging rondom mijn kolonie".

Het hok, de kolonie, de kweek en de leerschool der jonge duiven

Er staat bij Cees een hok van 4.80 x 2 meter en het hok staat gericht op het zuid oosten. Het heeft 4 afdelingen, 1 voor de 21 weduwnaars, 1 voor de 24 weduwduivinnen, een voor de oudere jongen en een voor de latere jongen. "Mijn kolonie is opgebouwd uit nazaten van de 'Gejo' lijn via Gerard Dekker en Joop Striet, mijn stamdoffer uit 2015, die dagfond kampioen werd in 2016 en 6e Nationaal is een kleinzoon van de bekende 'Che' van Eijerkamp. Ook zijn hier duiven van het soort Peter Crans, nog wat bloedlijnen van Steven van Bremen, wijlen Koen Minderhout, Heremans-Ceusters, Evert Diepeveen en Chiel de Wit. Sommige van de genoemde soorten zie je nog generaties terug op de stamkaarten maar zitten nog steeds verweven in de kolonie. De kweek begon eind november begin december. Uit de beste vliegduiven, dat zijn 5 koppels van de 21, kweekte ik een ronde jongen. Uit de 20 kweekkoppels waaronder ook voedsterkoppels, die elders verblijven omdat ik hier geen ruimte heb, kweekte ik 91 jongen die verdeeld zitten in het hok over 2 afdelingen. In een afdeling 61 jongen, in de andere 30. Er is in mijn hok ontzettend veel zuurstof aanwezig door met mechanische verluchting te werken, anders kan er niet gespeeld worden met zoveel jongen in een kleine afdeling. Bij de jongen staan ook 2 kleine rennen voor hun afdelingen. Ik probeer een compacte gesloten duif te kweken met korte voorarm, moet goed gespierd zijn, een sterk karkas hebben en gesloten zijn. Die beestjes moeten soms 12 uur in de lucht vertoeven dus moet er wel een goed lijf naar staan. Ook graag de broekpennen zo kort mogelijk. Als ik koppels ga vormen kijk ik naar prestaties en doe ook lichte inteelt om bepaalde

Links de jongen, rechts de oude. De spoetnik met dubbele etages is wel apart maar de zuurstoftoevoer in het hok is ideaal.

Een half afgesloten weduwnaarsbak

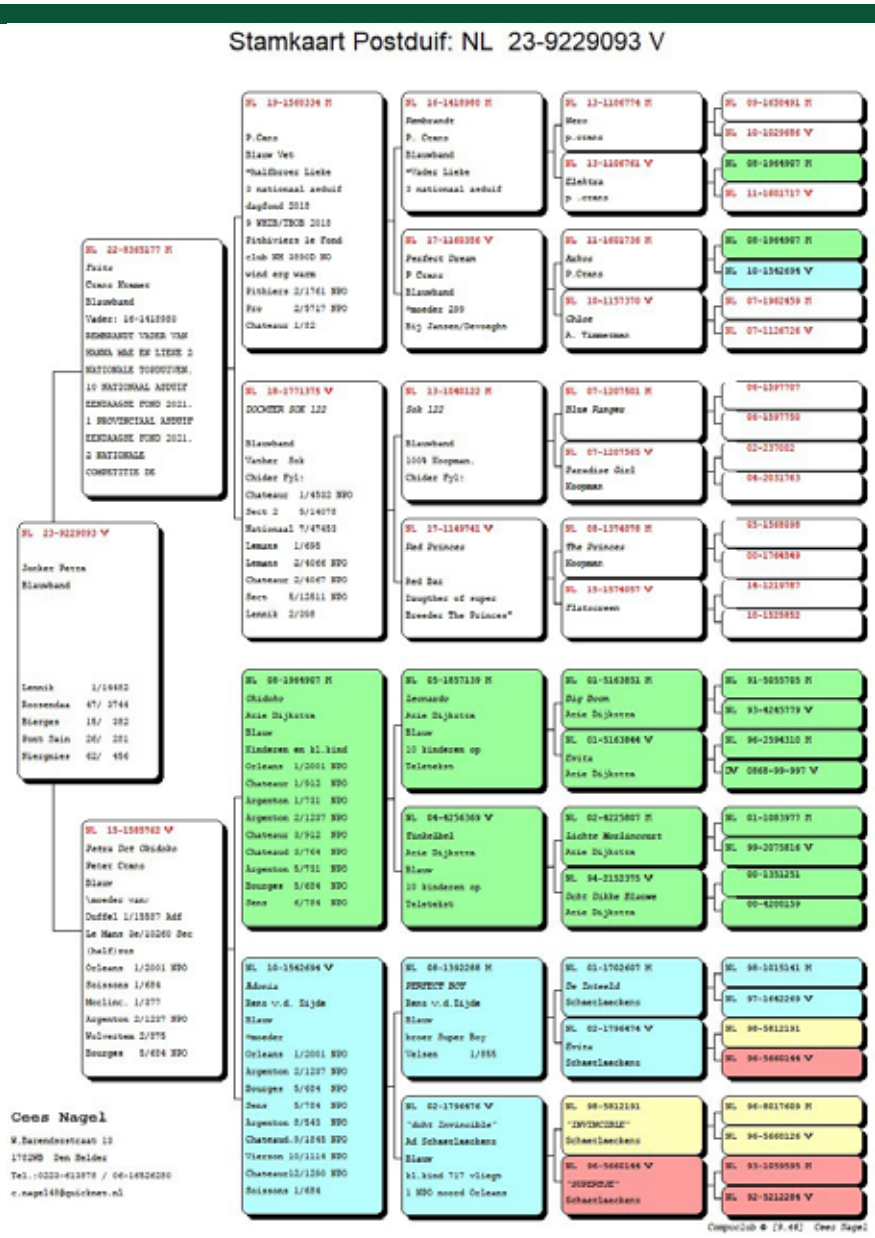

Deel van de weduwnaars in hun multifunctionele bakken

eigenschappen te behouden. Inteeltduiven gaan altijd naar de kweekkolonie. Zodra de jongen lang genoeg wegtrekken lap ik ze, altijd laat ik ze een voor een los en dat tot 85 kilometer, ik heb ze dan zo'n 20 keer gelapt. Je ziet bij het loslaten dat ze rond blijven vliegen totdat er groepjes zijn van 5-6-7 duiven die dan wegtrekken, dus niet de grote kudde. De jongen worden gespeeld op het jonge duivenprogramma tot de een na laatste vlucht want dan gaan we op vakantie maar 2-3 nachten mand is een must en goed voor de opleiding. Op die laatste vluchten worden ze ook op de deur gespeeld, een wand tussen de 2 jonge duivenafdelingen kan ik openen. Een betere opleiding m.b.t. ervaring opdoen kan je zo niet hebben. Na de vluchten selecteer ik de jonge duiven op prestaties".

Doelstelling nu en die van vorig jaar en Cees zijn grootste concurrent

"Mijn doelstelling is om te presteren op de dagfond en met de jonge duiven fondvluchten. Vorig jaar is dat best goed uitgekomen. Het is een klus om de duiven naar de vlucht toe te brengen, als dat lukt voelt het als een beloning. Mijn grootste concurrent is Peter Crans m.b.t. de dagfond. Ik speel niet voor de kampioenschappen, deed dat eerder wel maar het begon op werken te lijken en een baan had ik al. In het verleden werd ik bijvoorbeeld jonge duivenkampioen van de afdeling en Generaal kampioen van het rayon".

Cees zijn gedachte over het schoonmaken van het hok en coli bij de jonge duiven

"Ik maak het hok eenmaal per week schoon enwel op de vluchtdag. Doordat de duiven op roosters zitten, ook in hun bakken, geraken ze niet onder de mest. Ook vind ik dat langer blijvende mest een bepaalde atmosfeer creëert waardoor de jonge duiven een betere weerstand gaan krijgen. Als ze colli krijgen laat ik alle jongen gewoon bij elkaar en de niet zieke jongen mogen gewoon het uitgebraakte voer van de zieke duiven opeten, zo bouw je, naar mijn idee, weerstand op, de zwakkere gaan toch wel hemelen".

Tip voor beginnende liefhebber

"Ga naar een beter spelende liefhebber in je omgeving en laat je door die persoon goed informeren, luister niet klakkeloos naar Jan en alleman, daar word je niets wijzer van. Als je voor een bepaald systeem gekozen hebt ga daar dan mee door en neem duiven van een liefhebber die ongeveer ook dat systeem hanteert. Steek er in het begin geen groot geld in, duiven kopen is hopen maar leer eerst zelf duivenmelker te worden".

Tot slot

Met Cees heb ik vaak gezellig gepraat, is het niet aan de telefoon dan is het wel op de beursdagen maar altijd in voor een gezellig praatje. Ik herinner me nog zijn overwinning in N-Z Noord op Châteauroux in 2016 waarvoor ik hem interviewde. Hij was zo trots als een pauw. Zijn beleving is onveranderd gebleven en zo ook het fanatiek zijn. Hij vertelde toen; "Ik wil altijd winnen als ik ze mee heb". Nou Cees, je hebt nu al een overwinning op zak en je speelt nog geen dagfond. Cees hartelijk dank voor je medewerking, het wederom gezellig praten en ik wens jou alle succes toe dit seizoen en dat je maar mag behalen wat je wenst te behalen.

Rob Coort

ZO VAN DE VOORKANT VAN HET SPOOR NAAR 1E VAN...

In Afdeling 8 werd de 3e officiële Vitesse vlucht gevlogen vanaf Chimay. Net als een week eerder een afdelingslossing met ruim 24.000 duiven aan de start. Eén van de uitblinkers in Afdeling 8 GOU van de seizoenstart van dit jaar is de vader/zoon combinatie Willy en William Geurtz uit het Gelderse Haalderen, spelend onder de naam W. Geurtz & Zoon.

Willy en William Geurtz, Haalderen

Haalderen ligt in de Betuwe en behoort samen met de dorpen Angeren, Bemmel, Doornenburg, Gendt, Huissen en Ressen tot de Gemeente Lingewaard. Het dorp Haalderen wordt aan de noordkant begrensd door de rivier De Linge en aan de zuidkant door de rivier De Waal. Dijk doorbraken van deze laatste rivier zorgden al in de 14e en 15e eeuw herhaaldelijk voor overstromingen. De ergste is wel de doorbraak van 1784 toen praktisch heel Haalderen van de kaart werd geveegd. Het dorp telt nu ruim 2.000 inwoners en is de woonplaats van vader Willy Geurtz. Zoon William woont in het naburige Gendt. Op een zonnige middag begin mei bezocht ik vader en zoon Geurtz in Haalderen en tekende daar voor u het volgende verhaal op.

Met de koets door Haalderen

De inmiddels 75-jarige Willy Geurtz was in zijn werkzame leven postbesteller van beroep. Hij startte in 1966 met de duivensport. Duiven die bij hem het mooie weer maakten waren destijds duiven van het ras Gebr. Janssen, Rijn v. Kloeck en Louis v. Loon via Brouwers-Kodama uit Grevenbricht, een super spelende combinatie in vroegere tijden. Willy zat altijd wel bij de kampioenen. Zijn grootste successen van vroegere jaren waren ongetwijfeld de overwinning op Bourges in het Bondsconcours van de NABvP in 1993 en ook bijzonder was de 2e en 3e plaats op het NPO concours vanaf Peronne in 2001 tegen maar liefst 30.676 duiven in het weekend dat zijn moeder en William's oma overleed een blijvende herinnering. De overwinning op Bourges destijds werd gevierd met een heuse rondrit met de koets door het dorp Haalderen! Zo ging dat in die jaren. Ook was Willy actief op bestuurlijk en organisatorisch gebied in de duivensport. Zo was hij maar liefst 20 jaar lang een van de kartrekkers van de toenmalige Gelderse Kampioenendagen, die hij zelf met vele vrijwilligers ook heeft opgericht. Tot 2007 werd alles gespeeld, ook enkele marathonvluchten die telden voor het Generaal kampioenschap. Daarna werd de keuze gemaakt voor het huidige programmaspel. De inmiddels 37-jarige zoon William is al vanaf 7-jarige leeftijd actief betrokken bij de duivensport. Zo vormen vader en zoon al 30 jaar een succesvolle combinatie. Vanaf 2017 is William werkzaam voor GPS-Auctions in Elshout en dat betekent dat hij de ontwikkelingen in de duivensport goed kan volgen.

Overzicht hokken W. Geurtz & Zoon

Heldere taakverdeling tussen beide mannen

De dagelijkse verzorging van de kolonie is in de winter in principe in handen van vader Willy, als het hoogtij is bij GPS-Auctions. William verzorgt dan grotendeels de administratie, blijft zoeken naar "beter" en houdt zich bezig met de kweek, ontwikkelingen en springt bij waar het kan. In de aanloop naar het vliegseizoen komt hij ook weer meer en meer in beeld. Als het seizoen is begonnen, dan proberen ze zoveel mogelijk de training en verzorging van de vliegduiven samen te doen en in te spelen op de omstandigheden waar nodig, 'want de tank moet altijd goed vol zitten' aldus William. Vader en zoon zijn lid van E.D.V. (Eén Door Vriendschap) Doornenburg, een kleine gezellige club, waar hard wordt gespeeld, met meerdere kampioenen op afdelingsniveau.

Binnenzicht Duivinnen Hok
W. Geurtz & Zn

Een prachtige seizoenstart 2024 voor Willy en William Geurtz:

V16 Tienen (deze vlucht NW Wind is gunstig)
Kring 2: 3.373 duiven (30 mee / 23 prijzen) : 1-2-16-59-66-86-135-192-195-225-255-372-417-448-511-516-638-672-708-719-757-866-888.
Vlieggebied ZO: 5.484 duiven: 1-9-38-197-214-264-362-459-463-528-592-828-911-976-1088-1097-1323-1374-1437-1457-1521-1715-1717.

V17 Bierges (deze vlucht ZO wind is geen gunstige wind)
Kring 2: 3.883 duiven (30 mee / 23 prijzen) : 1-6-11-33-83-84-86-123-141-157-344-372-477-620-754-757-828-930-934-1215-1219-1236.
Vlieggebied ZO: 6.484 duiven: 1-8-15-55-175-177-179-268-306-334-679-723-916-1204-1450-1458-1590-1744-1752.

V18 Chimay (wederom ZO wind)
Kring 2: 3.688 duiven (26 mee / 20 prijzen) : 12-40-71-101-190-301-330-334-437-495-500-504-577-606-717-726-872-927-987-1080.
Vlieggebied ZO: 6.516 duiven: 14-59-122-176-366-644-702-709-934-1061-1070-1075-1213-1267-1486-1505-1785-1898-2008.

Deze prestaties worden behaald in een buitengewoon sterke Kring en Regio, waar een keur aan grote kampioenen voor een enorme concurrentie zorgen.

'Special Veenstra 364' pakt praktisch op iedere duivin
In 2008 kocht William op internet (De Fondkrant.nl) de NL2007-1180364, een doffer van de gekende kampioen Pieter Veenstra, die komt uit 'Broer Da Vinci' x 'Dochter Mr. Blue'. Een afstamming om van te watertanden! Hij werd later gedoopt met de naam 'Special Veenstra 364'. De entree van deze duif in Haalderen was niet bepaald hoopgevend. De duif voelde slap aan en zag er verwaarloosd uit, waarschijnlijk omdat hij lang in opslag had gezeten. Sportvriend Jo Lardenoye uit Maastricht zag er ondanks de slechte conditie van de duif wel brood in. En hij had gelijk, een jaar later kende je hem niet weer. De aanschaf bleek een schot in de roos. Hij is stamvader van het hok en is inmiddels vader & grootvader van 50 eerste prijswinnaars!

Zijn eerste zoon was gelijk bingo. Deze 'Veenstra 413' vloog zelf 28 x top tien, waaronder 4 x een eerste en ook een 2e NPO Châteauroux! Inmiddels gaf hij ook alweer zes eerste prijswinnaars en o.a. 1.-2.-5.-8.-20.-54.-62. NPO/Prov. Dit is slechts een van de vele bruikbare nazaten, want het bijzondere is dat deze 'Special Veenstra 364' al met meer dan 10 verschillende duivinnen goede nazaten geeft en nu nog steeds want ook in 2024 is er alweer een jaarling die 2x kop wint op de eerste 3 vluchten.

Ook op andere hokken brachten nazaten van deze topper al goede duiven zo te weten bij o.a. J. Doldersum & Zn in Almelo die meerdere Teletekst & Nat. Asduiven uit een geweldige dochter kweekte en ook wonnen er nazaten top 10 in One Loft Races in o.a. China, Taiwan & Roemenië.

De tweede pijler op het kweekhok van vader en zoon Geurtz, wat een 20 koppels kent, zijn de duiven aangeschaft bij Falco Ebben. Zo zitten hier 2 kinderen 'Pandemic' – 2 kinderen 'Linus' x 'Katja' – 1 zus 'Linus' – 2 kinderen 'Piet' x 'Pieta' – 2 kinderen 'Mad Max', 2 kinderen 'Indy' – 1 kind 'Diablo', 'Max Mad', 'Odina', 'Marnix', 'Paulina', 'Peke', 'Lady Guusje' etc. Inmiddels loopt de inbreng van de duiven van Falco Ebben als een rode draad door de kolonie. Ze kruisen heel gemakkelijk tegen de Veenstra lijn en hebben de kolonie naar een hoger level gebracht.

Andere belangrijke versterkingen op het kweekhok zijn: een zoon en een broer van 'Nationaal Harry' van Jo en Florian Hendriks – de 'Judith' 3e – 10e – 19e Nationale Asduif 2022 van Peter Janssen.

Mooie kampioenschappen behaald in 2023:
Kring 2 (+/- 200 leden)
1. Aangewezen Vitesse
1. Onaangewezen Natour
2. Onaangewezen Generaal Snelheid
2. Aangewezen Generaal Snelheid
2. Onaangewezen Vitesse
4. Onaangewezen Midfond
5. Aangewezen Midfond
5. Onaangewezen Jonge Duiven

Vlieggebied ZO (S-Prov) (+/- 400 leden)
1. Aangewezen Vitesse
2. Onaangewezen Vitesse
3. Onaangewezen Natour
4. Onaangewezen Generaal Snelheid
4. Aangewezen Generaal Snelheid
6. Aangewezen Midfond
8. Onaangewezen Midfond
9. Onaangewezen Jonge Duiven

Afdeling 8 G.O.U. (+/- 1.700 leden)
6. Onaangewezen Generaal Snelheid
6. Onaangewezen Natour
7. Aangewezen Genenaal Snelheid
7. Onaangewezen Vitesse
7. Aangewezen Vitesse

In 2023 niet op de dagfond gespeeld omdat de vliegploeg slechts uit gem. 12 oude duiven bestond, in 2024 zal hopelijk zo met weer een sterkere ploeg worden deelgenomen aan hun geliefde onderdeel.

En duiven als; 'Alicia', 6e Nat. Asduif PIPA '21 & 'Armindo', 12e Nat. Asduif Midfond / Dagfond PIPA Ranking 2022, via Comb. Lokhorst aangevuld met een klein vleugje van Hans & Evert-Jan Eijerkamp.

Er wordt hier veel gekruist en ook regelmatig omgekoppeld. Ook wordt er succesvol zo nu en dan aan inteelt gedaan om de lijn vast te leggen.

Selectie een week na einde vliegseizoen
Een week na het vliegseizoen vindt de definitieve selectie van de duiven plaats. De oude duiven worden puur op prestaties geselecteerd. Elke vliegduif die mag blijven moet een paar keer kop hebben gevlogen. Slechts een enkele keer wordt een uitzondering gemaakt bij een duif uit een superkoppel. Jonge duiven, welke goed gebouwd zijn mogen in principe allemaal blijven. Naar hun prestaties wordt niet echt gekeken omdat meermaals is gebleken dat "mindere" jongen hele goede oude duiven werden en andersom.

Kweekduiven krijgen maximaal drie jaar de tijd op het kweekhok om zich te bewijzen. Na de laatste vlucht blijven de duiven tot zeker half februari binnen in verband met het roofvogelgevaar. En dan nog vallen er slachtoffers. Dit jaar zijn er al 6 oude vliegduiven uitgeschakeld door roofvogels en ook zijn er al de nodige jonge duiven verdwenen. Alle duiven zijn net voor de Kerstdagen gekoppeld. De eerste ronde van de kwekers wordt overgelegd. De tweede ronde brengen de kwekers zelf groot. Zo ontstaat een ploeg van 60 tot 70 jonge duiven die op de eerste tour worden gespeeld.

De vliegploeg bestaat uit 2/3 jaarlingen en 1/3 twee-jaarse en ouder
Er werd gestart met een vliegploeg van in totaal 36 duiven, 9 doffers en 27 duivinnen. Negen doffers en hun duivinnen worden gespeeld op totaal weduwschap. Van de resterende 18 duivinnen blijft de doffer thuis. Van de toppers blijft na verloop van tijd de partner ook thuis waar nodig. Al jarenlang presteren hier de duivinnen beter dan de doffers. Voor de toekomst is het doel dan ook om alleen met duivinnen te gaan spelen. De leeftijdsopbouw van de vliegploeg is 2/3 jaarling en 1/3 twee- of drie-jaarse. Vanaf de start van het vliegseizoen gaat de hele vliegploeg wekelijks mee. Na de tweede midfond vlucht wordt er gesplitst. Dan wordt er een ploegje van maximaal 10 duiven gevormd, die op de dagfond worden gespeeld als alles verloopt volgens plan. Op de natour worden de beste 10 duiven uit de vliegploeg op nest gespeeld. De vliegduiven en jongen voor de eerste tour zijn gehuisvest in een tuinhok van 12 meter. Eén afdeling voor de 9 doffers – één afdeling voor de overige doffers (thuisblijvers) – één afdeling voor de vliegduivinnen – een gang en twee afdelingen voor de jonge duiven voor de eerste tour. Verder is er een tuinhok met 2 afdelingen voor de 20 kweekkoppels en een ren voor de 30 jongen voor de natour met daarnaast nog een mogelijkheid voor opslag van duiven. De hokken staan gericht op het zuidoosten in de ruime diepe tuin achter de woning.

Verzorging – voeding – training
De basismengeling die hier in het vliegseizoen wordt gebruikt is Champ Mix GPS (Vanrobaeys). Op de kortere vluchten wordt deze mengeling aangelengd met paddy en gerst in het begin van de week. Op de midfond-en dagfondvluchten wordt er Energy toegevoegd. 's Morgens krijgt ieder duif "voldoende" en 's avonds kunnen ze eten wat willen in voldoende porties totdat er "iets" blijft liggen. Daarna wordt het restant opgeruimd. De jonge duiven krijgen dezelfde mengeling. Op zaterdag na de vlucht krijgen de duiven Probac 1000 in het drinkwater en "mineralen-mix" van dokter F. Mariën over het voer. Die dag krijgen ze volledige Champ Mix GPS. Op zondag zit er vismeel van dokter Mariën over het voer en op Dinsdag gaan er "Gele" druppels over het voer en in het water Respi-Green (Giantel) wat een mentholachtige geur heeft als ondersteuning van de luchtwegen. Daarnaast staat er dagelijks een verse grit mix ter beschikking. De duiven trainen één keer per dag, de oude duiven in de late middag/avond. De gedachte hierachter is dat bij twee keer trainen per dag de snelheid een beetje van de duiven af zou kunnen gaan en uit ervaringen uit het verleden zien zij, weinig tot geen verschil in 1 of 2 daags trainen en presteren.

Al een aantal jaren geen geel meer geconstateerd
Mede door bovengenoemde aanpak wordt er al jarenlang geen geel meer bij de duiven geconstateerd. Zoveel mogelijk op natuurlijke wijze duiven houden heeft bij vader en zoon Geurtz de voorkeur. Toch speelt men

hier medisch gezien kort op de bal. Daarvan maakt men gebruik van een tweetal dierenartsen. We beginnen bij dierenarts Vincent Schroeder. Daar worden de duiven vier weken voor de winter, de kweek en het vliegseizoen ter controle aangeboden. Een week voor de start van het vliegseizoen krijgen zowel de oude als jonge duiven standaard een kuur van een week tegen de koppen. In het vliegseizoen gaat men eens per twee of drie weken op maandag ter controle met de duiven naar dierenarts Nanne Wolff in Wezep. Alleen als er daadwerkelijk iets aan de hand is wordt er op advies ingegrepen.

Spel met de jonge duiven

Zoals gezegd worden er 60 tot 70 jonge duiven gekweekt voor de eerste tour en nog eens ca. 30 voor de na-lijn. De eerste groep wordt verduisterd vanaf kort na het spenen tot de langste dag. De verduistering wordt afgebouwd in 10 dagen. Vanaf de langste dag wordt er bijgelicht tot en met de laatste vlucht. Al vrij snel begint men hier met mandgewenning van de jonge duiven. Ze worden dan van vrijdagavond tot zondagavond in de mand gezet en krijgen daar hun drinken en voer. Dit ritueel wordt een keer of zes tot acht herhaald. Ze merken dat de duiven hier een stuk rustiger van worden en minder stressgevoelig zijn. Vanaf mei traint de jonge garde in de ochtenduren. Direct na het spenen krijgen de duiven een PMV/Circo enting, enkele weken later gevolgd door een PMV/Rota enting. Daarna wordt er behandeld tegen pokken om daarna zo'n drie of vier weken voor de start van het seizoen een paratyfus enting te ontvangen. Het afgelopen jaar werden de jonge duivinnen tot en met de laatste vlucht doorgespeeld. De jonge doffers werden al eerder ingehouden.

Tenslotte

Een gedroomde seizoenstart 2024 voor Willy en William Geurtz. Dat was in eerste instantie de reden van mijn bezoek. Maar als u het mij vraagt is er voor hen dit jaar en verdere toekomst nog veel meer mogelijk. Een al jaren goed presterende vliegploeg en een bewezen kwalitatief sterk kweekhok zijn aanwezig en de huisvesting van de duiven is goed. Willy en William zitten vol ambitie en blijken een ijzersterk tandem te zijn, die in staat zijn om het beste uit hun kwaliteitsvolle kolonie duiven te halen. Heel erg bedankt voor de fijne ontvangst en veel succes gewenst verder dit seizoen.

Gerrit van Eikenhorst

W. Geurtz & Zn

Stamkaart Postduif: nl 21-1684244 V

nl 21-1684244 ♀ *"Beauty Eye 244"*
W.Geurtz & Zn
L. Chequer
1.SProv.Tienen 5.484
9.Quievrain 790
19.Bierges 743
24.Quievrain 3.128
= 52.Prov. 5.475
28.Chimay 924
44.Bierges 3.019
46.Chimay 2.192
65.Chimay II 1.717

= 1/2 Sister a/o:
-"Sensation Diablo"
1.Chalons 1.525
= 2.Prov. TT 17.360
1.Biergies(2) 1.536
1.Etroeungt2 886

-"22-965"(6x top 10)
16.Tienen 3.373
= 38.S-Prov.ZO 5.484
59.S-Prov.Chim.6.516
-"22-907":36.Nat.Ace Youngbirds (4 races)
-"21-208":
AviRings OLR 2021:
2-5-5-8-14-28-29-36.

NL 16-1872365 ♂ *Fat.Sensation Diablo*
Will & Falco Ebben
= Father of:
"SENSATION DIABLO"
1.Chalons 1.525
= 2.Prov. TT 17.360
1.Biergies(2) 1.536
= 15.Regio 4.402
1.Etroeungt(2) 886

"BEAUTY EYE 244"
1.S-Prov.Tienen5.484

= 1/2 brother
"LINUS 994" (4x 1st)
1.Nat Chateaud.12511
4.Niergnies 10624
6.Niergnies 10693
"ODINA" (19-814)
1.NPO Chateaud. 4058
4.NPO Morlinc. 7852
- "17-979"
2.Peronne 2082
4.NPO Afd.8 Z 5490
4.NPO Total 10280
- Also:
1.Péronne 10372
1.Epernay 4695
1.Soissons 1658

NL 08-1241483 ♂ *"Diablo" W & F Ebben*
1.NPO Morlinc.16.971
3.St.Job 6.324
2.Moeskroen 1.767
=(gr)father to a/o.:
1.Nat.Chatdun 12.511
1.Prov.Peronne10.372
1.Prov.Melun 7.291
1.NPO Chatdun 4.058
1.Epernay 4.695
1.Soissons 1.658
1.Bierges 1.536
1.Chalons 1.525

NL 08-1241465 ♀ *"Renee"*
Will & Falco Ebben
Blue WF
Mother 4x Teletext:
6. NPO Blois 8.475
= 11.Nat.Sect 24.866
8.NPO Tours 3.397
9.Nanteuil TT 18.130
10.NPO Blois 4.391
21.NU Bourges 15.104
= Grm. 2x Teletext:
10.Peronne 10.241
10.NPO Sens 3.791

nl 17-1014232 ♀ *"Beauty 232"*
W.Geurtz & Zn
Top Racer & Breeder!
1.Ace MD Combine'19
1.Quievrain 501
1.Nanteuil 80
3.Nanteuil 562
6.Laon 507
7.Chalons 1.551
= 58.Prov. 20.306
8.Quievrain 1.157
8.Laon 591
8.Reims 584
8.Soissons 651
9.Laon 1.094
9.Niergnies 961
11.Soissons 1.436
17.Quievrain 3.325
18.Nanteuil 1.709
23.Quivrain 2.706
23.Niergnies 2.329
26.Chalons 5.141
31.Soissons 1.463
33.Reims 1.651
37.Laon 3.740
40.Laon 1.970
45.Soissons 4.543
78.Laon 12.651
81.Niergnies 7.100

nl 16-1270087 ♂ *"Blue Celena 087"*
W.Geurtz & Zn
Blue
= Father of a/o.
"Blue Beauty 233" &
"Beauty 232" &
"Fast Lady 288"
2.Ace.LT Kr. 140 mb
5.Ace LT Fed.450 mb
1.Tienen 1.857
=2.Regio 4 5.139
17.Quievrain 1.157
36.St.Job 1.540

nl 14-1605084 ♀ *"Sister Jana & Indy"*
H. & E.J. Eijerkamp
= Mother to a/o:
- "Blue Beauty 233"
(1x1. & 6x top 10)
13.NPO Chateaur.3777
- "Beauty 232"
(2x1. & 11 top 10)
1.Acep.MD Combine'19

- "084" = Gr.mother:
6.NPO Orleans 5.228
10.NPO Nant. 15.876

NL 07-1513778 ♂ *"Cyrus"*
Will & Falco Ebben
(gr)Father to a.o.:
1.Olympic Germ.LD'18
1.NPO Morlinc 16.971

NL 02-1282791 ♀ *"Cynthia"*
Will & Falco Ebben
1. Ace YB Fed 2002
3.Ace YB Prov /G.O.U
2.NPO La Ferte 5.503

NL 01-5162316 ♂ *"Supercrack 316"*
Jo Manders
Chequer
1.NPO Montluc 12.407
2.NPO La Sout 8.445

NL 03-2083516 ♀ *"Roosje" (6x 1)*
Will & Falco Ebben
Top Racer & Breeder!
1.NPO La Ferte 5.503
1.Duffel 2.450

nl 13-1801250 ♂ *"Br. Celena"*
Eijerkamp-v.Loon
Blue
Offspr: +15x 1. with
1.Ace YB KR 140mb'15

nl 10-1271959 ♀ *"Mother Meaux 574"*
Eijerkamp-Heremans
= Mother 6x 1.
5. NPO-Z Meaux 3.044
7. NPO-T Meaux 5.855

nl 07-1369760 ♂ *"Emilio"*
Eijerkamp-van Loon
Sire: 5. NPO Troyes
Son "Fabio",children
2 & 13. Nat. Orleans

nl 12-1232977 ♀ *"Kaira" (Dtr.Kain)*
Eijerkamp-Janssen
"Kain" = father to:
1.NPO Breuil 7.793
3.NPO Peronne 10.274

W.A.M. Geurtz en Zn.
v.d.Mondeweg 92
6685 BR Haalderen
Tel.:0481-462668
Tel.:06-23306297
Website: www.wgeurtzenzoon.nl

07-05-2024 Compuclub © [9.46] W.A.M. Geurtz en Zn.

21-244 'Beauty Eye 244' 1e Tienen 2024 van 5.484 duiven

NICK VAN ADRICHEM & ZONEN, EMMELOORD

Voor deze nieuwe rubriek deze week aandacht voor Dennis (16) en Jonathan (13) van Adrichem te Emmeloord. Emmeloord is zoals bekend een vrij jonge stad in de gemeente Noordoostpolder in de provincie Flevoland.

Hoe het allemaal is gekomen.
Vader Nick (40) is een vrij ambitieuze vent en werkzaam in de veehouderij. Dat ambitieuze heeft te maken met het feit, dat Nick maar moeilijk kan kiezen voor wat betreft zijn inzet ten aanzien van zijn hobby's, hij wil uitblinken als keeper bij de plaatselijke voetbalvereniging SC Emmeloord maar ook wekelijks presteren met zijn duiven. Terwijl hij ook nog voorzitter is van zijn duivenclub PV De Zuiderzeevliegers.

Nick is zoals we wel vaker zeggen een druk baasje: de duiven, het voetballen, zijn werkzaamheden in de veehouderij (dagelijks om 04.15 uur reveille) en de besognes van de duivenclub. Daarnaast geeft hij ook nog wel eens op verzoek van een vroegere schooljuffrouw lezingen over de postduivenliefhebberij op scholen met kinderen van diverse nationaliteiten. Het is alleszins te begrijpen dat er op een gegeven moment in 2023 keuzes gemaakt moesten worden en in overleg met partner Ilona werd besloten de voetbalschoenen aan de zo bekende wilgen te hangen, immers op 40-jarige leeftijd werd de kans om nog geselecteerd te gaan worden door bondscoach Ronald Koeman wel heel klein.

Door dit besluit kon alle aandacht naar de duiven gaan en stond voor wat betreft de duivenliefhebberij niets meer in de weg voor het aller hoogste te gaan.
Toen gebeurde er iets waar in de verste verte geen rekening mee was gehouden. Wat was het geval. De voetbalclub had een keepersprobleem en zij schroomde niet Nick te vragen hen zo lang uit de misère te helpen. Nick kon moeilijk weigeren en zat derhalve in een dilemma. De oplossing kwam echter uit huize van Adrichem zelf. Zonen Dennis en Jonathan hadden inmiddels ook al wel belangstelling voor de duiven getoond en boden aan de verzorging van de duiven mede op zich te nemen op voorwaarde dat zij lid mochten worden van de PV Zuiderzeevliegers en zelfstandig aan wedvluchten mee mochten doen met een deel van de beschikbare duiven op hun eigen naam.

Dit was natuurlijk de oplossing: Nick kon de voetbalclub van dienst zijn en de postduivensport had er twee georganiseerde leden bij.
Om de verzorging van de duiven zo efficient mogelijk te maken werd besloten dat Dennis de duivinnen zou doen, Jonathan de jonge duiven en vader Nick de doffers. Vader Nick kon met een gerust hart dagelijks in alle vroegte naar zijn werk gaan en Dennis en Jonathan kunnen 's morgens voor schooltijd de duiven doen.

De accommodatie en de duiven.
In de ruime tuin staat een zogenaamd "L" vormig hok hetgeen plaats biedt aan 18 vliegkoppels, 4 kweekkoppels en 30 jonge duiven.
De duiven stammen voornamelijk af van die van Henk Eenkhoorn, Coen Brugman, Co. Sterrenburg en John Rimmelzwaan via Nicks vriend Mark Staffeleu. Uitgezonderd de marathon, hebben alle vluchten de belangstelling, in het bijzonder de dagfondvluchten.
Vader en zonen geven de duiven de voedermengelingen Champions- en NPO mix van Embregts-Theunis met daarnaast ook dagelijks een handje mineralenmix van Versele Laga.

In de drinkbakken zit altijd een teentje knoflook. Men speelt dubbelweduwschap en voor het inmanden wordt er altijd getoond vaak voor minstens een uur. Dagelijks trainen de duiven en op woensdag gaan de duiven in bad. Na thuiskomst van de vlucht vindt er structureel geen ontsmetting plaats, bij twijfel omtrent de toestand van de duiven wordt dierenarts Nanne Wolff geconsulteerd. Als de jonge duiven een pennetje hebben gestoten worden ze al vast bekend gemaakt met de

Nick van Adrichem & Zonen

reismand. De aan deze manden gehangen drinkgoten weten de jongen dan al gauw te vinden hetgeen verderop in het seizoen een pré is. De jongen worden gewoon vanaf het schapje gespeeld. Dat de taakverdeling een goede oplossing is blijkt wel uit het feit dat ter gelegenheid van de eerste Vitesse vluchten dit jaar zowel vader als de zonen op de uitslag voorkwamen.

<u>Boxmeer, in de club 405 duiven:</u>
Nick 1e, 9e enz. 15/11
Dennis 12e, 42e enz. 6/4
Jonathan 84e, 87e. 5/2

<u>Duffel, in de club 470 duiven:</u>
Nick 20e enz. 8/15
Dennis 75e enz. 3/3
Jonathan 16e 1/4

Vader Nick kreeg op 7-jarige leeftijd het wel en wee van de liefhebberij door vader, grootvader en enkele ooms met de zo bekende paplepel ingegeven. Aan Nick nu de taak Dennis en Jonathan dusdanig te blijven begeleiden dat ze in de toekomst de te kloppen mannen zullen zijn, niet alleen in Emmeloord maar ook in o.a. vlieggebied 6 van afdeling 11 Friesland'96.

Wout de Vries

WEDVLUCHTREPORTAGES SEIZOEN 2024
AFDELING 10: FEIKE WILPSTRA (TEAM WILPSTRA), GRONINGEN

'HOE HOGER DE DRUK, HOE BETER IK PRESTEER'.

Het is even wennen voor uw reporter van afdeling 10! Geen wekelijkse winnaars uit noord en zuid of grootmeesters meer. De telefoontjes gevolgd met kleine stukjes worden ingewisseld voor bezoeken met grotere reportages. Naar aanleiding van een enquête onder de lezers, die dit liever zien. Ondertussen heeft al menig liefhebber uit 'mijn' afdeling naar aanleiding van de winst of grootmeestertitel, mij aan de mouw geschud. 'Waar blijft mijn stukje?'. Inmiddels zal iedereen wel op de hoogte wezen en ik hoop jullie een mooi divers aanbod te kunnen brengen aan verschillende 'soorten' liefhebbers dit seizoen!

En waar bijt je dan het spits af? In het zuiden van onze afdeling zijn er de geduchte broers A. & B. Leideman of de beroemde Gerard Koopman, die bezig is dit jaar met zijn slotakkoord en met pensioen gaat. Maar in het noorden hebben we niemand minder dan onze Feike Wilpstra, ook bekend onder de naam Team Wilpstra in combinatie met verzorger Wim Rasker en kweker Appie Dunnink. Uiteraard zijn alle drie kameraden voor het leven. Sinds 2018 is Feike weer actief en de bekende uitspraak: hij kwam, hij zag, hij overwon is hier wel op zijn plaats. Ook dit seizoen '24 wordt er meteen weer ongekend gevlogen daar in Groningen. Meer dan genoeg reden om hier een bezoek te brengen. Maar voor we het gaan hebben over resultaten, systeem, begeleiding etc. neem ik jullie mee op avontuur naar China. Want voor wie uitzonderlijk vliegt, gaan deuren open naar het verre Oosten. Zo ook voor Feike, Wim en Appie.

China

China, daar waar de duivensport een echte hype is. Het ligt niet naast de deur en zonder de juiste connecties kom je er ook niet, of je komt er door een taalbarrière of cultuurverschil niet uit de voeten. Maar zoals Feike het hard presteren kan afdwingen, zo kon ook deze droom worden verwezenlijkt. Op een zekere dag raakte Feike in gesprek bij de voerboer met Reint-Jan Blauw. 'Een Nederlandse duivenmakelaar, die in China heeft gewoond. Hij weet meer van China, dan wij van Groningen'. En na het gesprek werd de bewuste vraag gesteld: 'Wil je niet eens wat duiven verkopen naar China'? Elke zelf-respecterende topspeler heeft hier uiteraard oren naar, het financiële aspect is mooi, maar de naamsbekendheid die het kan brengen en de ervaringen die het kunnen brengen zijn des te mooier. Dus het logische antwoord was: Ja. Niet lang daarna kwamen een groep van vijf Chinezen, die alles gingen live-streamen. Feike bezit een paar echte toppers, maar als er 1 uitspringt die nog beter is dan de anderen dan moet dat wel 'Olympic Lady Perfect' zijn. Alle ogen waren daarop gericht. Maar liefst drie(!) dagen lang hebben de Chinezen geprobeerd deze duif te kopen. Wilde het bij Feike niet lukken, probeerden ze het bij zijn vrouw. 'Of ze niet toe was aan een mooie nieuwe auto, of woning, haha'. Maar Feike hield zijn poot stijf, Lady Perfect ging nergens heen. Uiteindelijk werden er wel mooie deals gesloten en inmiddels zitten er een heleboel Wilpstra duiven in China. Nu werd het nog tijd dat Team Wilpstra er zelf eens heen ging. Reint-Jan vroeg of de mannen niet mee wilden naar de bekende duivenbeurs in Lang Fang. En wat de mannen daar allemaal hebben gezien en meegemaakt is ongelooflijk. 'Elke dag werden we opgehaald door verschillende personen. We hebben duivenmelkers bezocht. Speciale hokken bekeken en de toerist uitgehangen. Het is een hele andere wereld dan hier'. Feike tovert zijn telefoon tevoorschijn en laat prachtige beelden zien. Zo hebben de mannen een groot dorp bezocht waar zij als eerste Europeanen mochten komen. Niet zomaar een dorp, een postduiven dorp. Alle woningen werden bewoond door een melker met daar bovenop hun eigen hok. Het draait daar maar om een paar wedstrijden, de beste melkers mogen er blijven wonen. De anderen worden jaarlijks vervangen door nieuwe melkers die een kans krijgen. Exotisch eten: 'Ik was blij dat ze een McDonalds hadden, anders zouden wij verhongeren. Zulk gek eten'. Maar alles was tot in de puntjes geregeld voor team Wilpstra. Gelukkig fungeerde de vrouw van Reint-Jan als tolk, waar Feike erg blij mee was. 'Het is toch mooi dat Olympic Lady perfect' deze deuren

Team Wilpstra

voor ons geopend heeft. Inmiddels staan de volgende twee bezoeken voor China alweer in de planning. In september naar een vereniging met 800 liefhebbers en in november weer naar de beurs.
Ik krijg nog mee dat het de Chinezen maar om twee dingen draait in de Nederlandse duivensport. 'Number one' met de drie letters, oftewel 1e Grand Prix en de bekende cirkeltjes, oftewel Olympiade duiven. En laat het team daar in een hele korte tijd, nou net drie van op het hok hebben!

Olympiade duiven

Dan heb ik het natuurlijk over Olympic Monique, Olympic Miss Marissie en het oogappeltje Olympic Lady Perfect. Drie prachtige, blauwe duivinnen.
Zo werd Olympic Monique 2e cat. Grown Up '22 (Roemenie) en tevens 1e asduif (V+M+E) afd. 10 '20 en ook nog eens 1e asduif Rayon 1 snelheid '20.
Olympic Lady Perfect werd datzelfde jaar 2e cat. Sportklasse '22 en 1e asduif midfond afd. 10 '22.
Olympic Miss Marissie werd 3e nat. duifk. Midfond '22, 5e olympiade cat. middle distance 22-23 en 6e olympiade cat. speed 22-23(Nederland).

In vijf jaar tijd, drie olympiade duiven. Uitzonderlijk! Hoe ga je daarmee om? 'Het

is heel simpel, goeie duiven wil ik spelen en slechten laat ik thuis. Lady Perfect werd wel een last. Ze was al de beste, maar voor de olympiade moest ze nog een paar puntjes verzamelen. Je krijgt bijna buikpijn als het niet je eerste duif op het hok is'. Uiteraard is Feike wel eens toppers kwijtgeraakt, maar hij blijft daar niet in hangen. Zoals het een echte topper betaamt, gewoon doorgaan. Ik proef tijdens ons gesprek dat Olympic Lady Perfect wel een streepje voor heeft bij Feike en dat is ook begrijpelijk als we haar topprestaties even op een rij zetten:

Sens	1e – 2498 / 4e – 6109
Châlons	1e – 2472 / 5e – 5887
Marche	1e – 1130 / 2e – 4090
Dreis Bruck	1e – 2157
Arlon	1e – 1018
Sens	3e – 3385

En dat met een overvlucht! Ik kan nog wel even doorgaan maar u heeft een beeld. Deze duivin vliegt 10x een 1e prijs in het rayon! Ze wordt 1e FCI World Best Pigeon the Netherlands cat. middle distance. 3E FCI Best Pigeon in the World cat. middle distance. 1E midfond duif NL Pipa Ranking. De nationale competitie de allerbeste: 1E cat. Midfond, 1e cat. Allround, 1e cat. Oude duiven, 2e cat. snelheid. 'Door haar zijn we in China gekomen, heeft ze de weg vrij gemaakt in Roemenië. Zijn er duiven naar Polen, Ierland en Amerika verkocht. Noem het maar op'. Ik hoor Feike zich hard op afvragen of er ooit een betere duif is geweest... Oordeelt u zelf.

Kweekvisie

Laten we beginnen met te benoemen dat na 2022 alle toppers naar de kweek zijn verhuisd. Dat begint zich nu al uit te betalen. Dat zult u straks zien als we de resultaten van dit seizoen erbij pakken, die nu al zijn gemaakt. Waar Feike veel mee bezig is geweest en iedereen vast nog wel bekend in de oren klinkt is het AA-gen, oftewel het anti verzuringsgen. Op het moment dat ik hem spreek, zijn van 30 kweekduiven de resultaten onderweg, om te zien of ze dit gen bevatten. Feike is er heilig van overtuigd dat duiven met dit gen een kortere weg naar succes betekent. 'Ik dacht dat het alleen om melkzuur in de spieren ging, maar er komt veel meer bekijken zoals oriëntatievermogen en intelligentie. Bewezen is inmiddels dat wanneer beide duiven van een koppel dit AA-gen bevatten, de kinderen het sowieso ook moeten hebben. Er zijn meerdere wegen naar Rome, maar dit is het pad wat Team Wilpstra de aankomende jaren gaat volgen! Zo werd vorig jaar een doffer aangeschaft met dit bewuste gen, laat nu net de afgelopen weken daar kinderen van voorop komen! 'Het is voor mij net zoiets als verduisteren. Dat werd eerder ook niet aan de grote klok gehangen, maar is nu normaal. Voor mij is dit net zoiets'.

Wie we ook niet moeten vergeten in het kweekvisie verhaal is Jos Evers, oftewel de oogkenner. Ik merk dat Feike veel respect heeft voor Jos: 'Die man is een kanjer en heb veel van hem geleerd. Hij koppelt hier ook de duiven voor mij'.
Rest mij alleen nog wel even te benoemen welke twee koppels ten grondslag liggen aan de hedendaagse successen in Groningen. Dan praat ik natuurlijk over het 'oude en eigen' soort: Bonte Jannes x Miss Mariska en de inbreng van het superkoppel van Hans Hak: De Vechter x De Stamduivin. Ik zou zeggen doe eens wat research naar dit koppel. Het is onvoorstelbaar wat voor nakomelingen dit koppel heeft gegeven, niet alleen bij team Wilpstra. 'Ik geloof nog maar in twee dingen: Het superkoppel van Hak en mijn eigen prestatie duiven. De enige keer dat ik in de verleiding kom, om wat bij te halen is als een duif het AA-gen heeft met een topstamboom'.

Voorbereiding seizoen '24

Met Feike blijven we niet in oude glorie hangen, er zijn al lang nieuwe toekomstplannen gesmeed die in gang zijn gezet. Even trouwens een leuke, korte anekdote tussendoor. Tijdens ons gesprek vertelt Feike dat ze de avond ervoor een leuk feestje hadden gehad tot in de late uurtjes. Op een gegeven moment belt Wim dat hij niet komt, omdat hij zich niet fit voelt. Was dat door het feestje? 'En ik sta er wel weer om 06:00 bij de duiven hè', zegt Feike gekscherend. Geintje natuurlijk, maar ik vond het prachtig om te aanschouwen.

Terug naar serieuzere zaken: Normaal word er niet uit de vliegers gekweekt, maar de aanvraag naar Wilpstra duiven is groot, daarom is er dit jaar wel voor gekozen. Ze zijn tussen kerst en oud en nieuw gekoppeld en overal lagen gewoon twee jongen. Na een dag of 14-18 zijn de jongen bij de doffers gelaten en de duivinnen weg gehaald. Dit om te voorkomen dat ze nog een keer gingen leggen. Daarna is het rustige trainen begonnen. 'Ik had snel door dat ze al veel harder gingen trainen dan ik wilde, dus ben ik ze om de dag los gaan laten voor de tweede week. Ze kregen wat extra eiwitten en heb ze op gang gekregen met licht voeren en de pigeon booster'. Op een gegeven moment zijn de duiven twee keer daags los gelaten, maar niet zelf weggebracht voor de eerste training van de afdeling. Voor de eerste officiële vlucht hebben de duiven op zondag een geelpil gekregen, gevolgd door twee dagen Ronidazole in het water. Wat misschien nog interessant is om te benoemen. Tweemaal daags brandt Feike trouw het hele hok uit, hierdoor wordt de temperatuur tijdens de koudere dagen aangenaam, maar de hoofdreden is natuurlijk tegen alle eventuele beestjes, eitjes etc.

Systeem

Op zondag en maandag komt er pigeonbooster aan te pas. Ook is ervoor gekozen om dit jaar voor het eerst de doffers in potjes met de lepel te voeren. Mij viel trouwens op dat overal nog wel een beetje gerst in de potjes lag. 'Ik heb er rotzakken tussen zitten, die anderen bij de voerbak weg houden en als bijkomstigheid kan ik ook zo zien wat ze laten liggen en wat ze eten'. De duiven krijgen Galaxy Light (Beyers) met veel zuivering. Wanneer de zwaardere vluchten komen, komt ook de bekende All in One (Beyers) erbij. De duiven krijgen altijd ruim voldoende eten, alleen de samenstelling veranderd. Zelfs op de inkorvingsdag krijgen de duiven nog in de middag eten: 'Jij gaat ook niet op een lege maag aan het werk'. Op donderdagavond krijgen de duiven na het reguliere maal nog extra energy voer (Beyers). En verder is het simpel: grit en de roze vitamine/mineralen poeder op het hok.

Wilpstra in China

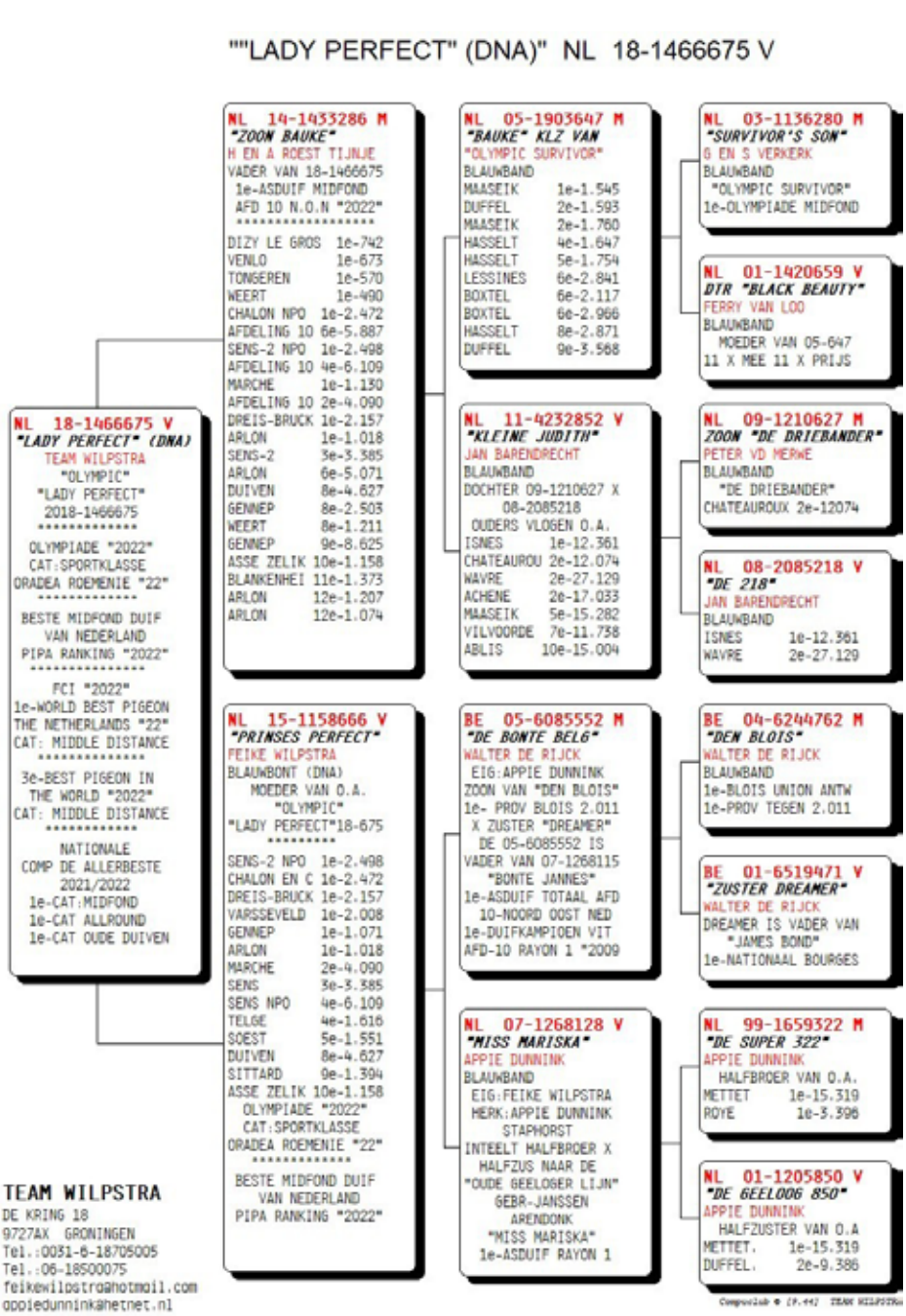

Het is duidelijk dat er veel aandacht wordt geschonken aan de darmflora. Vandaar de keuze voor zuivering, pigeonbooster, maar ook op de woensdag forte vita in het water om aan te zuren. Het is elke dag hetzelfde liedje tijdens de verzorging, simpel maar effectief. Zo ook tijdens het twee keer daags loslaten. Het is prachtig om te zien hoe de duiven van Feike trainen. Geen dooie, saaie rondjes in de lucht. Ze scheren als koppel door het luchtruim: hoog, laag, onverwachtse bochten. Genieten. Geen gelanterfanter om het hok na het vliegen: fluiten en naar binnen. Dit heeft als voordeel dat tijdens de vlucht er ook niks wordt verzeten, de duiven stuiven naar binnen.

Wat verder opvalt ten opzichte van andere melkers is het hok en klimaat. Het hok voor zowel doffers als duivinnen is potdicht. 'Mensen met open spoetnikken, open plafonds en rennen krijgen door temperatuurschommelingen een terugslag. Hier is dat verschil een stuk minder. Ik geloof niet in het zuurstof verhaal, wie kan mij bewijzen dat het goed is voor een duif? 90% van de melkers hebben problemen met de koppen van de duiven. Ze geven er wat voor, maar lossen het hokprobleem niet op'. Feike bezoekt eens in de vier weken de bekende duivenarts Nanne Wolff waar hij de bevestiging krijgt: nooit problemen met de koppen. Verder krijgen de duiven qua medicatie geen wormkuur en ook geen paratyfus enting voor het seizoen. Het enige wat de duiven als vaste prik krijgen, is een geelpil om de vier weken. Of het nu goed of slecht gaat. Ondanks een perfect klimaat wordt er wel eens Belgatai of Orni special gegeven. 'Alleen als ik vermoed dat ze wat opgelopen hebben in de mand of door een rotvlucht'. Overigens krijgen de duiven bij inkorving een oogdruppel van Nanne en bij het scheiden na de wedstrijd gebeurt dit opnieuw.

Tot slot benoemt Feike dat ze als team meer zien dan 1. Een groot voordeel. Wim en ik hebben de duiven samen en hij ziet ook veel. Appie loopt ook wel eens door het hok. Ik ben dan zeker niet te beroerd om naar hun opmerkingen te luisteren'. Als boodschap geeft Feike mee om het simpel te houden. 'Als ik zie wat mensen geven aan bijproducten, dan verbaast het mij hoe ze het kunnen laten passen in een week!'.

Resultaten '24

Wat bij mij de knoop doorhakte om mijn eerste reportage in Groningen te houden, was toen ik kippenvel kreeg van een filmpje die Feike op Facebook zette. Tijdens een vlucht kwam een wolk van duiven tegelijk aan van de wedstrijd. Een ongelooflijke verschijning en als het niet op film stond, had je het vast niet geloofd. Het resultaat (V17 Venlo) was 48 van de 50 in de prijzen en 1e grootmeester van de afdeling. De week ervoor (V16 Gennep) was het ook al raak met 42 van de 50 in de prijzen. Beginnend met plaats 1,2,3,4,5,6,8 en 9 tegen 1.114 duiven. En de week erop (V18 Tongeren) wederom 42 van de 50 in de punten, beginnend met plaats 2,3,5 en 8 tegen 1325 duiven. Wat een duiventovenaar. De verklaring tot dit soort ongekende successen? 'In 2018 hebben we de keuze gemaakt om ons te richten op 1 familie. Er zit geen vreemde eend in de bijt. Het zijn broers, zussen, neven en nichten. Als er 1 komt, dan komt de rest ook. Papier liegt niet en de selectie is simpel. De niet goeien gaan er uit'. Tot en met de natour gaan de duiven mee. IJzerhard worden ze aangepakt en ze moeten elke vlucht punten verdienen. Of de duiven dan niet eens de grap er af hebben? Simpele antwoord is nee. Dat zit hem in het soort duif en ligt aan de liefhebber. De duiven worden altijd een half uurtje getoond en mogen steevast tot zondagochtend bij elkaar.

Op dit moment in de tussenstand staat Team Wilpstra 1e onaangewezen vitesse in de afdeling 10 en in het landelijke hokkampioenschap 2e. Als ik u dan nu vertel dat dit jaar eigenlijk de focus ligt op

de dagfond, dan hoop ik niet dat u van de stoel valt tijdens het lezen van deze reportage. Volgens Feike zit er weer een uitstekende vliegploeg op het hok. En ik weet uit ervaring dat we dan de borst nat kunnen maken. Zoals Feike zegt: 'Ik zeg nadoen'.

Fabian Wendel

COLUMN - KARIN VAN DER AA

KARIN IN VOGELVLUCHT

KATTEN EN DUIVEN

Hiep, hiep, hoera! Eén jaar alweer! Onze twee wollige jarige jobjes zijn helemaal klaar voor het nieuwe vliegseizoen. Ze hebben al goed geoefend op de tortels en houtduiven in de tuin. En in de avonduren waren ook de padden en kikkers niet veilig. Die waren niet sneller, maar wel slimmer. Gewoon jezelf op je rug laten vallen en voor dood houden, blijkt heel effectief. Zolang het beweegt is het leuk. Vliegjes die wij niet gevangen krijgen. Zij hoeven hun pootjes maar tegen het raam te zetten en ze hebben zo'n brommer te pakken. Maar als een pad of kikker geen sjoege meer geeft, is het leuke eraf. En kunnen wij de beestjes gauw redden door ze in de vijver te zetten.

Nu ze hun eerste verjaardag vieren, hoop je toch dat ze wat rustiger worden. Maar helaas is daar nog weinig van te merken. Ze slapen misschien wel wat meer. Zeker als het warm is. Maar zodra ze maar denken iets te ruiken of te horen, voel je ineens een kopje langs je benen wrijven. Ach. Ze zijn ook wel heel lief. En fotogeniek. Ik geloof niet dat we van de twee oudste ooit zoveel foto's hebben gemaakt toen ze klein waren. Nu is dat alweer meer dan vijftien jaar geleden, dus toen hadden we nog geen mobieltjes met ingebouwde camera. Nu dus wel en halen we die te pas en te onpas tevoorschijn. Polar languit op Nico's luie stoel. In zijn imitatie van slimme kikker. Op zijn rug, poten in de lucht en zijn zachte kriebelbuik klaar om geknuffeld te worden. Of Cloé halverwege in de seringenboom, omdat ze tussen de bloemen door een vogeltje heeft zien zitten. Door haar gewicht helde de sering al wat gevaarlijk over. Maar Polar, ook niet te beroerd, hielp haar graag een handje mee. Of eigenlijk meer een kilootje of zes. De sering dacht, je kunt me wat, en brak onderaan de stam af. Nu is hij een stuk veiliger om ervan af te springen, maar helaas niet meer zo mooi. De zoveelste struik die we moeten snoeien om die twee batraven in de tuin de houden.

Mee de duivenkooi in mag Polar al niet meer. Hij heeft inmiddels door hoe hij vanuit het halletje de schuifdeur naar het marathonhok open kan maken. En die fladderende duiven zijn machtig interessant om achteraan te zitten. Alleen moeten wij zelf nog even leren om de buitendeur niet open te laten staan. Macht der gewoonte...

Zijn eerste duif heeft hij al te pakken gehad. Niet in het hok, maar buiten. Eerlijk, is eerlijk, hij werd wel een beetje geholpen door een kromsnavel. In de winter komen onze duiven het hok amper uit, dus bij hun eerste vluchtjes zijn ze nog wat stram en hebben ze ook niet zoveel zin om lang te vliegen. Ze schrokken zich echter wild toen ze een roofvogel op zich af zagen komen. Een van hen had hij te pakken, maar die wist ternauwernood aan zijn klauwen te ontsnappen. Een ander botste zo hard tegen het keukenraam dat ik het op zolder kon horen. Toen die versuft op de grond lag, zag Polar zijn kans schoon. Hoe hij een hele duif in zijn bek weet mee te sjouwen, is me nog steeds een raadsel. Maar gelukkig was Nico in de buurt. En bracht ook deze duif het er goed vanaf.

Nu ook de jonge duiven hun eerste rondjes beginnen te maken, weten we in elk geval wat ons te doen staat. Laten we zeggen, dat vooral Nico zeker voldoende vitamine D zal opdoen...

Karin

LENY LOURENSSEN, BERGHEM

VROUWEN IN DE DUIVENSPORT - 11 AFDELINGEN, 11 VROUWEN

"VAAK ZAT IK TUSSEN DE DUIVEN TE ZINGEN EN VERGAT ZE DAN TE VOEREN"

De 4e dame die ik aan u voorstel is de in Berghem, nabij Oss in de afdeling Oost Brabant, geheel zelfstandig spelende Leny Lourenssen (78).

Geschiedenis
Leny stamt uit een Nijmeegse duivenfamilie. "Ik kan niet zeggen wie er geen duiven had, mijn opa, zijn zonen w.o. mijn vader en zelfs aan moeders kant hadden ze allemaal duiven. Als jong meisje ging ik al met mijn vader mee naar de vereniging, mijn vader werkte aan de tram in Nijmegen en ik deed dan overdag de duiven eten geven als mijn vader dat vroeg. Vaak zat ik tussen de duiven te zingen en vergat ze dan te voeren, ze waren zo aan het luisteren naar mij en ik vond dat schitterend. In 1958 verhuisden wij van Nijmegen naar Berghem, mijn moeder komt daar van oorsprong vandaan en ze wilde graag terug. In Berghem hield mijn vader ook duiven maar op gegeven moment werd hij ziek. In die tijd had ik verkering en mijn toenmalige vriend, waar ik later mee trouwde, verzorgde toen samen met mij de duivenkolonie van ons vader. Op gegeven moment lieten wij een huis bouwen en mijn ouders trokken er ook bij in. Na een tijd overleed mijn vader en waren mijn man en ik er eigenlijk helemaal 'ingerold'. In 2017 overleed mijn man en vanaf dat moment run ik alleen de duivenkolonie, heel af en toe helpt mijn zoon Marco, die later zelf met duiven begon nadat hij op zichzelf ging wonen. De manden sjouwen wordt me af en toe te zwaar en dan helpt hij mij en hij haalt dan ook de duiven op om naar de vereniging te gaan, maar dan ga ik wel mee".

Het spel, de motivatie, voeren naar de vlucht toe en de verzorging bij thuiskomst
"Ik speel alleen maar op de ZLU vluchten, dus de ochtendlossingen. Mijn duiven speel ik in op de vitesse/midfond en een of meer eendaagse fond vluchten. Er wordt hier alleen maar gespeeld met 18 doffers die ik verdeeld heb in diverse ploegjes. Op de dag voor het inkorven doe ik de duiven bij elkaar, dan kunnen ze ook nog eens samen in bad en na het eten worden ze weer gescheiden. De volgende dag is het dan de inkorfdag. Het voer haal ik bij Jan van Hintum hier in Berghem, hij laat het overkomen van Ronny van Tilburg. Ik gebruik Versele Laga Energy Plus maar in het begin van de week geef ik Vliegrood Maxi Power enwel 2x per dag. Tevens doe ik ze graag pinda's geven en snoepzaad, met die lange vluchten hebben ze toch wel vetten nodig voor de verbranding. Een keer per week doe ik Vlitabo druivensuiker in het drinkwater, dit halverwege de week . Daarnast geef ik de duiven 1x per 2 weken Vitamineral van Natural. Als de duiven thuiskomen krijgen ze licht zaad met in het drinkwater Vlitabo druivensuiker. Na een aantal uurtjes en de scheiding geef ik volle bak van het gewone vliegvoer".

De beste duif van het hok
Een duif is met afstand de beste duif van het hok, dat is de NL 2000-4097611. "Hij vloog vorig jaar 3x prijs op 3x zetten, 31e Pau/348 duiven, 14e St. Vincent/149 duiven en 50e Perpignan/406 duiven in de afdeling en heeft nooit gemist. Tevens werd hij 3e Duifkampioen. Zijn vader is de '635' en die speelde ooit een 1e op St. Vincent in de kring en kregen we via wijlen Jo Verstegen. De moeder van de '611' komt van H. de Bruin (Boxmeer) soort van Well. Met de '611' won ik vorig jaar een tuinstoel met de beste 1e getekende".

Het vlieghok

Leny voor haar hok met haar allertamste duif

De vliegduiven

De vliegduiven

Het hok, de kweek, het opleren van de jonge duiven en verduisteren en bijlichten
Er staat op het erf van Leny een vlieghok van 10 x 2.50 mtr. welke verdeeld is in 4 afdelingen, 2 voor de weduwnaars, 1 voor de duivinnen en 1 voor de jonge duiven. Elke afdeling heeft een raam en het hok staat gesitueerd op het noord-oosten.
"Kweken doe ik uit de vliegduiven en ben nu half februari begonnen met de kweek. Voorheen deed ik dat iets later maar ik wil vanaf nu de jonge duiven gewoon kunnen spelen met het jonge duivenprogramma, dat is de beste leerschool, de natour vind ik gewoon niks. Van de vliegkoppels die ik van vorig jaar overhad, heb ik niks gewijzigd, wel zijn verloren geraakte duiven aangevuld. Ik kweek 20 jonge duiven, meer wil ik er niet en als ik er 10 goeie aan overhoud heb ik er nog zat. Nadat de jonge duiven voldoende lang wegtrekken breng ik ze een paar keer naar het Autotron in Rosmalen om te lappen, van te voren heb ik ze wel goed laten wennen aan de mand door ze een paar keer gedurende een paar uur in de mand te laten zitten. Dan laat ik ze los. Zowel verduisteren als bijlichten doe ik niet, mij teveel werk en zo gaat het ook goed".

Leny

Na het vliegseizoen en Leny als werkende
"Eind september worden de vliegkoppels gescheiden en blijft het zo tot aan de dag van het koppelen. Vanaf oktober komen ze ook niet meer buiten vanwege de roofvogels, ik woon hier in het buitengebied, beetje achteraf richting Haren. Als werkende was ik coördinator in het Bernheze Ziekenhuis in Uden. Daar heb ik gewerkt tot mijn 68e, ik was 3x gestopt maar 2x kwam ik terug omdat ze me daar misten. Het was een job waarbij je oplettend moet zijn en dat zie ik ook terug in de verzorging naar mijn kolonie terug. Ik maak 2x per dag het hok schoon en 1x per dag de drinkbakken, wil ook niets aan het toeval overlaten. Nu maak ik een keer per week een huisartsenpraktijk schoon".

Nerveus bij thuiskomst, de vereniging en het lievelingsduivinneke
"Ik ben nogal nerveus bij het wachten op de duiven, niet zozeer dat ze goed moeten presteren maar dat ze maar thuiskomen. Ik ben blij als ik ze dan zie en geef ze altijd wat snoepzaad. Ben lid van PV 2000, een vereniging in Oss en we hebben het er altijd gezellig. Met het klokken afslaan ben ik er altijd, verder doe ik geen taken. Duivensport vind ik mooi, leuk en ik kan ze niet missen. Ik heb een duivinneke die altijd op mijn schouder komt zitten terwijl ik de andere duiven aan het voeren ben, daarna krijgt ze van mij pinda's. Ze blijft ook zitten als ik door de tuin loop of door het hok. Mijn dochter heeft haar ooit opgehaald in Arnhem waar ze was opgevangen, zo verknocht ben ik aan dat duifje".

Tot slot
Leny kan in het honderd praten als het gaat om de duivensport en haar beleving. Als je van jongs af aan in het hok staat dan heb je een hele geschiedenis achter de rug, zo ook bij Leny en dat in goede maar ook in slechte tijden. Momenteel geniet ze nog elke dag van haar gevleugelde vrienden, ik hoop dat dat nog jaren zo mag duren. Leny hartelijk bedankt voor je medewerking en heel veel succes dit seizoen!

Rob Coort

MR.TSE PING & MR.DHANIN CHEARAVANONT

MR.XING XIAOQUAN-VICE PRESIDENTS,T.C) AND PRESIDENT OF (SINCSI) RACING PIGEON ASSOCIATION (CRPA) & MR.DHANIN CHEARAVANONT

MR. ISTVAN BARDOS - FORMER PRESIDENT,FCI & MR. SIRIDECH ROJNAROON

MR. SU QUANLIN - CHAIRMAN OF PIONEER & MR. DHANIN CHEARAVANONT

COLLABORATION BETWEEN PIPA AND PIPR.

PATTAYA INTERNATIONAL PIGEON RACE

The pigeons that qualifying toss 120 km. *are eligible to race for prizes*

HOTSPOT 1
245 KM.

HOTSPOT 3
339 KM.

PATTAYA GRAND PRIX
530 KM.

ACE PIGEON
There are 5 ranking records

1 2 3 4 5 6

HOTSPOT 2
280 KM.

HOTSPOT 4
430 KM.

SMALL TEAM
6 PIGEONS

LARGE TEAM
10 PIGEONS

PHRA THAT PHANOM RACE
600 KM.

*According to the conditions

Activation
Fee : US$ 580/Pigeon
Application period
1 March - 30 June

Exclusive online auctions pigeons in PIPA and even more in PIPR
60% proceeds for breeder, after deduction of 10% fee

You'll be the next one!

KING's CUP & US$218,500

WORLDWILD AGENTS

FOR MORE INFORMATION

www.pattayaoneloftrace.com

083-028-8999,083-029-9888

info@pattayaoneloftrace.com